

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 40^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 60

Ένας άγνωστος μέχρι χθες σε μας δημιουργός. Όπως και η κινηματογραφία της χώρας του. Όπως και οι κοινωνικές συνθήκες της καθημερινής ζωής των ανθρώπων στη χώρα του. Όπως και το απίθανο γεγονός ότι μπορεί να προκύψει από αυτές τις συνθήκες, και κόντρα σ' αυτές, ένας τέτοιος δημιουργός. Ένας αρχιτέκτονας κατ' αρχάς, γεννημένος και μεγαλωμένος στη Χάιφα του Ισραήλ, που εργάσθηκε ως αρχιτέκτονας σχεδόν σε όλες τις χώρες της Μέσης Ανατολής. Και ταυτόχρονα, από την ηλικία των 24 χρόνων, ως κινηματογραφιστής. Ντοκιμαντερίστας ενός είδους σινεμά-βερίτέ σε δύσκολες ώρες πολέμου. Και κατόπιν, παράλληλα, σκηνοθέτης ταινιών μυθοπλασίας. Κάποιες φορές και σκηνοθέτης πρωτοποριακών θεατρικών παραστάσεων. Ταξιδεύει της αναζήτησης – με την κάμερα – σε πολλές χώρες του κόσμου. Εξόριστος για κάποια χρόνια, περιπλανώμενος στα ίχνη της πολιτισμικής ταυτότητας του λαού του και του εαυτού του. Στα ίχνη της μετανάστευσης, της μνήμης της μεγάλης πορείας στην ιστορία, της διασποράς. Κοσμοπολίτης. Με ευρωπαϊκό πνεύμα. Ορθολογιστής. Αιρετικός για τα παντός είδους δόγματα. Ανατρεπτικός για τις ισχυρές και εμμένουσες θρησκευτικές παραδόσεις της φυλής του. Ο οποίος τελικά επέστρεψε στην πατρίδα του για να δημιουργήσει, εκτός από τα ντοκιμαντέρ – που δε σταμάτησε ποτέ – την περίφημη τριλογία του. Την τριλογία των πόλεων: *Devorim*, *Yom Yom*, *Kadosh*, που οι ιστορίες τους διαδραματίζονται αντίστοιχα στις πόλεις Τελ Αβίβ, Χάιφα και Ιερουσαλήμ. Καθημερινές ιστορίες απλών ανθρώπων, που αντιπαράτιθενται μεταξύ τους. Και επιχειρούν στον μικρόκοσμό τους ρήξεις. Μέσα από ταινίες, που παρά την μυθοπλαστική τους ανάπτυξη, έχουν τη δύναμη του ντοκουμέντου. Για πρόσωπα και πράγματα σύγχρονα. Και άγνωστα για μας μέχρι χθες.

του Σωτήρη Ζήκου

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ο ονειροκυνηγός The dream catcher

του Ed Radtke (ΗΠΑ, 1999)

Μία αγόρια. Η ίδια τραυματική παιδική ηλικία. Μία συνάντηση από σύμπτωση. Μία αναγκαστική φιλία. Ένα ταξίδι περιπλάνησης στην καρδιά της αμερικάνικης επαρχίας. Ο Φρέντι ψάχνει τον χαμένο πατέρα του που μόλις βγήκε από την φυλακή. Ο Άλμπερτ μόλις έχει πάρει εξιτήριο από το αναμορφωτήριο και αναζητά την μητέρα του με χάρτη μια κάρτα. Σ' ένα σταθμό τρένων θα συναντηθούν και μαζί θα γνωρίσουν την γοητεία της περιπέτειας. Φιλαδέλφεια, Οχάιο, Ιντιάνα, Οκλαχόμα. Ωστόσο, κλοπές αυτοκινήτων, συναντήσεις με νομάδες Ινδιάνους, παραιτημένους αλκοολικούς και ευτυχισμένους αγρότες. Το trademark

της ταινίας είναι η προβληματική εφηβεία, οι διαλυμένες οικογένειες, η ανακάλυψη μιας άλλης αμερικικής. Με την δομή ενός road movie, ο Ράντκε μιλάει για πράγματα που γνωρίζει καλά. Γιαπωνέζος από την πλευρά της μητέρας του, στο σχολείο ήταν πάντα «αυτός ο Ασιάτης» που δεν κολλούσε πουθενά. Ο πα-

τέρας του, μουσικός στην αεροπορία, ανάγκαζε την οικογένεια σε μια νομαδική ζωή. Χαμηλοί βαθμοί, αποβολές, ναρκωτικά και αναμορφωτήριο ήταν το αμπαλάζ της δικής του εφηβείας. Γι' αυτό και η συμπόνοια του προς τους ήρωές του δεν είναι αφηρημένη. Ωστόσο δεν είναι μια ταινία αυτοβιογραφική. Το υλικό της είναι ο φетиχισμός του Ράντκε για τα εμπορικά τρένα στα οποία ανέβαινε συχνά, σημειώσεις πάνω σε χαρτοπετσέτες, συζητήσεις με άγνωστους αλπιτόβιους, κάποια μικρά hi - 8 φιλμάκια. Για να φτιάξει την πρώτη του ταινία *Bottom Land* (1992) δούλεψε 6 χρόνια ως ξυλουργός. Για το *Dream Catcher* δεν χρειάστηκε να μπει σε τέτοιο κόπο. Είχε εξασφαλίσει ήδη 28.000\$ από το ίδρυμα «Guggenheim» για το σενάριό του.

Τ.Ζ.Π.

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Η εαρινή σύναξις των αγροφυλάκων

του Δήμου Αβδελιώδη

Τη Χίο της δεκαετίας του '80 μας μεταφέρει ο Δήμος Αβδελιώδης (*Το Δέντρο που Πληγώναμε*, Νίκη της Σαμοθράκης), για να διηγηθεί την περιπέτεια των κατοίκων του χωριού Θολοποτάμι, που προσπαθούν, μετά τον αιφνίδιο θάνατο του εκεί αγροφύλακα, να πείσουν κάποιον από τους διαδέσμι- μους συναδέλφους του να τον αντικαταστήσει. Στην επίμονη άρνησή τους, η κοινότητα Θολοποταμίου αντιδρά προσφέροντας οικονομικό δέλεαρ. Οι τέσσερις αγροφύλακες που ενδιαφέρονται τελικώς για τη θέση κρίνονται ακατάλληλοι, καθώς ο υπεύθυνος αγρονόμος τούς θεωρεί α- νοποτελεσματικούς στο έργο που τους αναθέτει. Πέρα από κάθε διάθεση νοσταλγίας, όπως εξηγεί ο δημιουργός της που επίσης υπογράφει και το σενάριο, η ταινία ενδιαφέρεται να αναδείξει το μεγαλείο του τοπίου, προβάλλοντας ένα πρότυπο ομορφιάς «...σαν μια απέλπιδα ρομα-

ντική αντίστιξη σε μια πραγματικότητα που δεν ακούει πια, που δεν βλέπει χρώματα...» Μια ταινία «επικού» χαρακτήρα (δεν ασχολείται με την ψυχολογία των χαρακτήρων), που «κοιτάζει από απόσταση τα πράγματα, σε σχέση τόσο με τη ροή του χρόνου όσο και

τις χρωματικές, ηχητικές, αισθητικές και αισθηματικές αλλαγές που η εναλλαγή αυτή του χρόνου προκαλεί». Ενώ σε δεύτερο επίπεδο, στοιχείο μυθολογίας από τη γενέθλια γη και αρχέτυπα που σώζονται στη μνήμη και την ψυχή των ανθρώπων συνδυάζονται με στόχο την περιγραφή των τεσσάρων εποχών του χρόνου. Ομοίως τα γυρίσματα που επίσης πραγματοποιήθηκαν στην ωρίμανση και των τεσσάρων εποχών, αποκαλύπτουν την οργανική διαδικασία της φύσης και πώς αυτή επιδρά στις ζωές των ανθρώπων, τους οποίους ερμηνεύουν ε- ρασιτέχνες ηθοποιοί.

Β.Π.

“ Νομίζω το βασικό είναι να ακουμπήσεις, εκείνο το νεύρο όπου το σινεμά δεν είναι μια καθαρά μηχανή θεάματος ή διασκέδασης, ή μια μηχανή που θα παράγει λεφτά, αλλά ένα σινεμά που θα αγγίζει τα ερωτήματα και τις αντανakλάσεις των πολιτικών γεγονότων ”

Amos Gitai

AMOS GITAI

Δ Ι Α Β Α Σ Τ Ε Σ Η Μ Ε Ρ Α

3 Διπλοπώληση στο Διεθνές Διαγωνιστικό και ένα ντοκουμέντο-μάρτυρα για τα 28 χρόνια από την εξέγερση του Πολυτεχνείου

4 Συνεντεύξεις του Carl Bessal, της Antonella Costa, του Σταύρου Τουρούκη και του Λόκη Κορνηνού και η Marisa Paredes πριν την ταινία του Arturo Ripstein *Ο Συνταγματάρχης δεν περιμένει γράμμα από σουδαν*

5 Ο Amos Gitai, ο κινηματογραφιστής που γράφει την ιστορία του ισραηλινού σινεμά, μιλάει στο Πρώτο Πλάνο και *Σιωπηλές Μχανές* και Προπονητικό *Αμάρτημα* στο Φεστιβάλ Ελληνικού Κινηματογράφου

6 Πορτρέτα, εικόνες, ψυχές και μια συνέντευξη της Séverine Caneele στους Νέους Ορίζοντες

11 Για το διάλογο μεταξύ των εικόνων μιλάει η Claire Denis, σκηνοθέτης της ταινίας *Οι Λεγεωνάριοι*

12 Τρεις ταινίες στις προβολές της Πορτογαλικής Άνοιξης και δύο ταινίες στις προβολές Μπιές στα Βαλκάνια

13 Το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης αυτοπροσδιορίζεται και η 3η ΕΣΤΕΤ στο Λιόνη, έως τις 21 Νοεμβρίου

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Ημέρα 6η. Παραμένουμε "οχυρωμένοι" πίσω από την καγκελόπορτα του Λιμανιού. Λες να στείλουν κανένα τανκ;

• Η θερμοκρασία ανέβηκε για τα καλά στους χώρους του Λιμανιού. Κατάμεστες αίθουσες, αντιαμερικανικός πανικός, τα πάρτυ άρχισαν, ξεφόρτωσε λεωφορείο με αναγνωρίσιμους αγωνιστές της TV, ο Justin Kerrigan μας μοίρασε αυθεντικά αγγλικά προϊόντα και ecstasy-ασμένοι όλοι, ζούμε στον ρυθμό του σλόγκαν: "Η αισιοδοξία του λόγου, είναι η αισιοδοξία της θέλησης".

Don't cry for me
Argentiina...
the truth is I
never left you...

• Για να σοβαρευτούμε λίγο, την παραπάνω φράση, που ειπώθηκε από το μέλος της κριτικής επιτροπής Michel Ciment, καλά θα κάνουμε να την πάρουμε και λίγο στα σοβαρά.

• Σοβαρότητα τέλος.

• Με τσαμπουκά επιτίθεται η Ευρωπαϊκή διανοήση στον Αμερικανικό κινηματογράφο-γευστικό ιμπεριαλισμό. Η συνάντηση γνωριμίας της κριτικής επιτροπής με τους δημοσιογράφους, χθες το πρωί, εξελίχθηκε σε αντιαμερικανική εκδήλωση διαμαρτυρίας. Κεντρικό σύνθημα: Μην ταΐζετε τα παιδιά αμερικάνικες ταινίες. Δώστε τους και κανά Ευρωπαϊκό μεζεδάκι.

Το φίλι, γυαλί,
που ράγισε...
Τ' όνομά σου
Ανασασσά...

• Δεν διαφωνεί κανείς, ρε παιδιά, αλλά σιγά μην κάψουμε και αμερικανική σημαία μπροστά στα Mc Donalds.

Πληρωμένα λες
χίλια πράγματα...

• Τα κέφια του είχε ο κ. Guerra (πρόεδρος της κριτικής επιτροπής) και με απολαυστικό τρόπο προέβλεψε ότι η επίθεση στον made in U.S.A. κινηματογράφο θα γίνει, τελικά, από απομακρυσμένες χώρες και Ασία, αν και την μόδα με τις ασιατικές ταινίες δεν την γουστάρει καθόλου. Χαρακτη-

travelling

Yankies, Matrix, go home!

Το Πολυτεχνείο ζει...

ριστικό είναι αυτό που είπε κάποια στιγμή: "Το Ευρωπαϊκό σινεμά βρίσκεται στα πρόθυρα της καταστροφής, (χαμόγελο) ... έχω μανία να υπερβάλλω (γέλιο) ... Παρακαλώ, μην το γράφετε αυτό (γέλιο, δισ)".

• Ποιο από τα δύο να μην γράψουμε, το πρώτο ή το δεύτερο;

All work
and no play,
make Jack
a dull boy.

του αγγλικού νόμου για την λειτουργία των clubs. Ακόμα ένας σύντροφος αγωνιστής.

• Εποχές δεκαετίας '80 αρχίζουν να θυμίζουν οι ουρές στα ταμεία. Για να βρεις εισιτήριο πια, πρέπει να κατασκηνώσεις από βραδīs έξω από τις Αποθήκες. Στην τύχη εναποθέσαμε τις ελπίδες μας, να μας αρέσει η ταινία που μπήκαμε να δούμε, μιας και βλέπουμε ταινίες σε όποια αίθουσα δεν

Tutti al mare, tutti al mare
a mostrar le chiappe chiare...

• Με traffic θεατών η ταινία *Human Traffic*, όσο κι αν η Επιτροπή διαφωνεί με τις επιλογές θεματολογίας που ασχολούνται με νέους "που παίρνουν ναρκωτικά για να αισθανθούν καλά και να κάνουν έρωτα και τελικά ούτε αυτό δεν καταφέρνουν να κάνουν". "Ταινία διαμαρτυρίας", επιμένει να την χαρακτηρίζει ο δημιουργός της, ενάντια στην καταπίεση

έχει καταληφθεί. Και καταλήψεις λοιπόν, σύντροφοι θεατές;

• Έτσι, δεν αξίζει να κάνω προτάσεις για ταινίες. Μπες σε όποια ταινία προλάβεις.

• Πρόταση για παράταση του Φεστιβάλ για άλλη μια εβδομάδα, ζητάν οι πιστοί προσκυνητές του θε-

σιμού. Ο Χριστόδουλος, δηλαδή, πιο μάγκας είναι που παράτεινε για τόσο καιρό το προσκύνημα της σεπτής εικόνας του Άξιον Εστί;

• Χρηματιστηριακά νέα τώρα. Αμηνάνα επικρατεί στους επενδυτικούς κύκλους, αν και ιδιαίτερα ελκυστικές προς αγορά αξιολογήθηκαν οι μετοχές "Johnny" και "Καρκανεβάτος". Εμπιστευτικοί κύκλοι, πάντως, αναφέρουν ότι το "Garage Olimpo", έκοψε την ανάσα των μελών της Κριτικής Επιτροπής.

• Νέα για την Ελενίτσα; Δεν έχουμε.

• Αλλά έχουμε για την Marisa Paredes, που μετά την 24ωρη παραμονή της στην Αθήνα για να δει τη Ακρόπολη και τα μουσεία, φθάνει στη Θεσσαλονίκη σήμερα στις 6 το απόγευμα και στις 8 θα προλογίσει την ταινία του Arturo Ripstein *Ο συνταγματάρχης δεν περιμένει...* και θα παραμείνει μέχρι και την Παρασκευή. Να πού θα τρέχουμε από εδώ και πέρα.

• Σε λίμνη μετατράπηκε το καλντερίμι εισόδου του Λιμανιού. Για το ενδεχόμενο νέας βροχοπτώσης, προτείνω οι διοργανωτές να εφοδιαστούν με καναδυο γονδολίτσες. Καλύτερη εντύπωση θα κάνουμε στους επισκέπτες μας αν τους μεταφέρουμε επιπλω για να προλογίσουν τις ταινίες τους.

• Κι άλλη πρόταση: αυξήστε τα τραπέζια στο Festival Center. Αφού δεν χωράμε να δούμε ταινίες, τουλάχιστον να πιούμε κανά ποτό. Γιατί να τα "χώνουμε" αλλού;

• Η καλύτερη ατάκα της ημέρας (ανήκει στον κ. Michel Ciment): "Με το να τρέχετε πίσω από το κοινό δεν βλέπετε παρα μόνο τον κώλο του". (2 στα 2).

• Πολλές επιτροπές αγώνα, πολλά συνθήματα, πολλές προτάσεις είχαμε σήμερα. Αύριο ο αγώνας όμως δικαιώνεται.

• Ο Dupuis χθες αποφάσισε πάρτυ -δήθεν- προβλεπόμενες Μαρίες και τα άλλα κορίτσια. Απαραίτητες, αντί για επίσημο ένδυμα, οι παντόφλες. Και πάνω που ξεκίνησα κι εγώ, άρχισε να βρέχει με το τουλούμι.

Στέργιος Ζορμπάς

ΑΡΙΘΜΟΣ ΘΕΑΤΩΝ ΤΕΤΡΑΗΜΕΡΟΥ

Κατά τις τέσσερις πρώτες ημέρες, Παρασκευή 12, Σάββατο 13, Κυριακή 14 και Δευτέρα 15 Νοεμβρίου, 21.000 θεατές παρακολούθησαν τις προβολές του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, έναντι 14.000 πέρσι (ένα ποσοστό αύξησης 50%).

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I	ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3	CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
11.00 Portuguese Cinema OXALA 145' ANTONIO-PEDRO VASCONCELOS Portugal, 1980 v.o. Portug. & French English subtitles 14.00 Greek Film Festival ΣΙΟΠΛΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ ΣΙΟΠΛΕΣ ΜΗΧΑΝΕΣ 72' THANASSIS RENTZIS Greece, 1998 English subtitles 16.00 International Competition ΔΙΑΣΤΑΥΡΩΣΗ TOROWISKO 82' URSULA URBANIAK Poland, 1999 English subtitles 18.00 Greek Film Festival ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΙΜΑ ΠΡΟΠΑΤΟΡΙΚΟ ΑΜΑΡΤΙΜΑ 97' DIMITRIS MAKRIS Greece, 1999 English subtitles 20.00 International Competition ΟΝΕΙΡΟΚΥΝΗΓΟΣ THE DREAM CATCHER 98' ED RADTKE USA, 1999 23.00 Greek Film Festival Η ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ Η ΕΑΡΙΝΗ ΣΥΝΑΞΙΣ ΤΩΝ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΩΝ 175' DIMOS AVDELIOUDIS Greece, 1999 English subtitles	13.00 N.H. 3x3 Claire Denis MAN NO RUN 92' France, 1989 English subtitles 15.00 N.H. 3x3 Léa Pool Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΤΟΥ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΥ LA FEMME DEL'HOTEL 87' Canada, 1984 English subtitles 17.30 N.H. Main Programme Η ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΗΣΗ FOLLOWING 70' CHRISTOPHER NOLAN United Kingdom, 1998 19.30 Tribute Georgiadis ΟΙ ΑΣΣΟΙ ΤΟΥ ΓΗΠΕΔΟΥ I ASSI TON YIPEDOU Greece, 1956 22.30 N.H. Main Programme Ο ΕΠΑΙΝΟΣ PRAISE 98' JOHN CURRAN Australia, 1998	16.00 Balkan Survey ΗΡΩΕΣ HEROJI 80' FRANCOIS LUNEL Bosnia-Herzegovina / France, 1999 English subtitles 18.00 Portuguese Cinema Η ΚΟΜΩΔΙΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ A COMEDIA DE DEUS 140' JOAO CESAR MONTEIRO Portugal, 1995 English subtitles 21.00 Balkan Survey ΟΙ ΡΟΔΕΣ TOCKOVI 92' DJORDJE MILOSAVLJEVIC Yugoslavia, 1999 English subtitles 23.00 Portuguese Cinema ΑΛΕΞ A IDADE MAIOR 118' TERESA VILLARDE Portugal, 1991 French subtitles	15.30 N.H. Allison Anders MI VIDA LOCA MI VIDA LOCA 92' USA, 1993 18.00 N.H. Main Programme ΜΑΚΡΙΝΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ NORDRAND 103' BARBARA ALBERT Austria / Switzerland / Germany, 1999 English subtitles 20.30 N.H. Main Programme ΔΕΚΑΕΦΤΑ ΧΡΟΝΙΑ GUO NIAN HUI JIA 85' ZHANG YUAN Italy / China, 1999 English subtitles 23.00 N.H. 3x3 Léa Pool ΑΞΕ ΜΕ ΝΑ ΦΥΓΩ EMPORTE MOI 94' Canada / Switzerland / France, 1999 English subtitles	12.30 Tribute Georgiadis ΤΟ ΧΩΜΑ ΒΑΦΤΗΚΕ ΚΟΚΚΙΝΟ TO XOMA BAFTHKE KOKKINO 135' Greece, 1965 French subtitles 15.00 International Competition TZONI JOHNNY 86' CARL BESSAI Canada, 1999 v.o. English 17.30 Special screenings Ο ΑΝΕΜΟΣ ΤΗΣ ΝΥΧΤΑΣ LE VENT DE LA NUIT 95' PHILIPPE GARREL France, 1999 English subtitles 20.00 Special screenings Ο ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ ΔΕΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΓΡΑΜΜΑ ΑΠΟ ΠΟΥΘΕΝΑ EL CORONEL NO TIENE QUIEN LE ESCRIBA 118' ARTURO RIPSTEIN Mexico / Spain / France, 1999 English subtitles 22.30 International Competition TO TAMA SANTITOS 99' ALEJANDRO SPRINGALL Mexico, 1998 English subtitles	13.30 Almodovar Retrospective KIKI 115' Spain, 1993 English subtitles 16.00 Greek Film Festival Η ΑΗΣΤΕΙΑ LISTIA 84' ALEXIS KARDARAS Greece, 1999 18.00 Special Screenings ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ MARTIRIES NIKOS KAVOUKIDIS Greece, 1975 English subtitles 20.30 Greek Film Festival Ο ΑΝΘΟΣ ΤΗΣ ΛΙΜΝΗΣ O ANTHOS TIS LIMNIS 90' STAMATIS TSAROUHAS Greece, 1999 English subtitles 23.00 Almodovar Retrospective ΜΙΑ ΖΩΗ ΤΑΛΑΙΠΟΡΙΑ QUE HE HECHO YO PARA MERECER ESTO? 100' Spain, 1984 English subtitles

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Διασταύρωση Torowisko

της **Ursula Urbaniak (Πολωνία, 1999)**

Συνθηματικές ζωές χωρίς στολίδια, παραγμένες σχέσεις, συναισθηματική ασφυξία και όρκοι απόδοσης που ποτέ δεν φτάνουν στ' αυτιά του θεού. Η Μαρία είναι μια νεαρή γυναίκα που ξοδεύει την πλήξη της σ' ένα ασήμαντο χωριό της πολωνικής επαρχίας. Ήθελε να γίνει βιβλιοθηκάριος, κατέληξε να δουλεύει στο ταμείο του τοπικού σιδηροδρομικού σταθμού. Από το γυάλινο κουτί της βλέπει τα τρένα να περνούν και ονειρεύεται να φύγει. Στο σπιτικό της κλουβί την περιμένουν μια παθητική μητέρα και ένας ναρκομανής αδελφός. Μοναδικός φίλος στην μοναξιά της ένα παιδί με διανοητική αναπηρία που την ακολουθεί παντού. Μοναδικός φως στο τούνελ η αλέγκρα και περιπετειώδης φίλη της Κριστιάνα, που όμως θα την προδώσει, και η προοπτική ενός έρωτα που θα σβήσει πριν ανάψει. Θα βρει το δάρρο να «πυροδοτήσει» την ρουκέτα; Μια ταινία για την επιθυμία και την απόσταση που την χωρίζει από την πραγματοποίησή της. Για την αίσθηση του να ζεις στην τρύπα του κόσμου χωρίς να μπορείς ποτέ να κοιτάξεις τ' αστέρια. Ακούγεται σκοτεινό και μελαγχολικό αλλά δεν είναι. Με εξαιρετική μελέτη χαρακτήρων, με δύο γυναίκες ερμηνείες που διεκδικούν πιστοποιητικό γνησιότητας, και κατανόηση για τις ανθρωπίνες αδυναμίες, η Ούρσουλα Ουρμπάνιακ, με θητεία στην τηλεόραση και ειδικά στο ντοκιμαντέρ, έφτιαξε έναν ύμνο για την περιπέτεια της ανθρωπίνης ψυχής, τα πάθη της και το γλυκό της χάος.

Τζ.Π.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι, 18:00

17 Νοέμβρη

26 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΤΟΥ ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ

CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4, 18:00

Με αφορμή τα 26 χρόνια της επετείου του Πολυτεχνείου, αλλά και τα 25 χρόνια της Μεταπολίτευσης, της τρίτης Ελληνικής Δημοκρατίας, το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης προγραμματίσει την προβολή του ρεαλιστικού ντοκιμαντέρ του Νίκου Καβουκίδη *Μαρτυρίες*, ανήμερα της επετείου της εξέγερσης του Πολυτεχνείου. Ένα συγκλονιστικό οδοιπορικό στα χρόνια της αναταραχής, στις μέρες της εξέγερσης, στη νεανική επανάσταση της γενιάς του Πολυτεχνείου. Όνειρα, ελπίδες, αγώνας για κάποια ιδεώδη, αγώνας για τη Δημοκρατία, την Ελευθερία, αντίσταση, νεανική ορμή, αλλά και πολιτικός φασισμός, όλα αυτά αποτυπώνονται στο φιλμ του Νίκου Καβουκίδη, το οποίο αναδεικνύει ένα από τα σημαντικότερα γεγονότα στην ελληνική πολιτική ιστορία του δεύτερου μισού του αιώνα.

Ο Νίκος Καβουκίδης, ένας από τους καλύτερους οπερατέρ που πέρασαν από τον ελληνικό κινηματογράφο, με μια δεκαεξάρα μηχανή στο χέρι, γυρίζει τις *Μαρτυρίες* και με θαρραλέο τρόπο καταγράφει τα γεγονότα, από τη φοιτητική εξέγερση της Νομικής έως την απεργία του εκπαιδευτικού βαγανά: τις εκλογές, το δημοψήφισμα, τις κινητοποιήσεις των αγροτών και των φοιτητών, τους αγώνες της ΕΦΕΕ.

Οι *Μαρτυρίες*, σύμφωνα με τον Τύπο της εποχής, είναι "μια ταινία σοκ. Ένα θαρραλέο και υπεύθυνο ντοκιμαντέρ. Μια ταινία που αποκαθιστά πάνω απ' όλα τον ελληνικό λαό. Δείχνοντάς τον έτσι όπως υπήρξε και υπάρχει ακόμα. Σοφός, πολύπαθος, δημοκρατικός, κατ' ευθείαν απόγονος του Αριστοφάνη, με το πικρό και τολμηρό του χιούμορ, και την αγωνιστικότητα που πιστοποιεί τη ζωντάνια του ελληνικού κυττάρου".

Πολιτική εισητηρίων

Το σύστημα έκδοσης εισιτηρίων που θα ισχύσει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης, συνοψίζεται στα εξής:

- Το κινηματογραφόφιλο κοινό έχει τη δυνατότητα εισόδου σε όλες τις προβολές και εκδηλώσεις της 40ης διοργάνωσης, με την προϋπόθεση ότι δεν απαιτείται η κατοχή ειδικής πρόσκλησης ή κάρτας διαπίστευσης (τελετές έναρξης και λήξης, με προσκλήσεις, δημοσιογραφικές προβολές με διαπίστευση).
- Ειδικά σε ό,τι αφορά τις προβολές ταινιών, λόγω της μεγάλης για τη χωρητικότητα των αιθουσών, προσέλευσης κοινού, το Φεστιβάλ συνιστά, για την καλύτερη δυνατή εξυπηρέτησή σας, την αγορά εισιτηρίου εκ των προτέρων, προκειμένου να εξασφαλίσετε την είσοδο στην προβολή ή στις προβολές που επιθυμείτε.
- Τα παραπάνω, ειδικά σε ό,τι αφορά στις βραδινές προβολές που συνήθως συγκεντρώνουν την προτίμηση του κοινού, και δη τα Σαββατοκύριακα, οπότε καταγράφονται πληρότητες στις αίθουσες. Στις περιπτώσεις αυτές, θέσει εξασφαλίζουν όσοι έχουν φροντίσει για την έκδοση εισιτηρίων, με στόχο την αποφυγή προβλημάτων στις εισόδους των αιθουσών, καθώς και δυσαρεσκειών. Όσο κι αν η πιθανότητα αυτή είναι περιορισμένη, το Φεστιβάλ οφείλει να καταστήσει σαφή τα προαναφερθέντα.
- Υπάρχει η δυνατότητα κράτησης θέσεων έως και για έξι διαφορετικές προβολές καθημερινά, στο σύνολο των κινηματογραφικών αιθουσών που φιλοξενούν το Φεστιβάλ. Μπορείτε να προμηθευτείτε τα εισιτήρια μιας ημέρας.

Χρήσιμη Συμβουλή: Στην περίπτωση που το σύνολο των εισιτηρίων μιας προβολής έχουν προπωληθεί, αυτό δε σημαίνει αναγκαστικά ότι η αίθουσα είναι πλήρης. Δεν αποκλείεται αριθμός θέσεων να μείνουν κενές λόγω μη προσέλευσης των κατόχων εισιτηρίων. Οι άδειες θέσεις θα διατίθενται με σειρά προτεραιότητας.

Εισιτήρια μπορείτε να προμηθευτείτε από τα δύο εκδοτήρια που βρίσκονται στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ, και τα τέσσερα εκδοτήρια στις Αποθήκες 1 και Δ, στην Προβλήτα Α, στο λιμάνι της Θεσσαλονίκης. Ώρες λειτουργίας: 10.30-23.00.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ Dewar's® FINEST SCOTCH WHISKY ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

1. Η Επιστροφή του Ηλιθίου	3,888	4,248	4,068
2. Κλειστές Πόρτες	4,343	3,837	4,090
3. Human Traffic	4,339	4,302	4,320
4. Το Τάμα	3,588	3,962	3,775
5. Γκαράζ Ολίμπο	4,335		
6. Τζόνι	3,371		
7. Διασταύρωση			
8. Ονειροκυνηγός			
9. Ποιός Μαδάει το Φεγγάρι;			
10. Pizza King			
11. Δημόσια Λουτρά			
12. Ο Ανθρώπινος Παράγοντας			

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

1. ...και Επί Γης Ειρήνη	2,341	3,647	2,994
2. Βυσσινόκηπος	4,327	4,070	4,198
3. Η Επίθεση του Γιγαντιαίου Μουσακά	3,890	3,596	3,743
4. Το Κυνήγι του Λαγού	3,861	3,741	3,801
5. Ο Ανθός της Λίμνης	4,501		
6. Η Ληστεία	3,307		
7. Μαύρο Γάλα	3,238		
8. Ο Δρόμος για την Ιθάκη	3,506		
9. Peppermint			
10. Χώμα και Νερό			
11. Προπατορικό Αμάρτημα			
12. Η Εαρινή Σύναξη των Αγροφυλάκων			
13. Ιδαίου Μύθοι			
14. Ονειρο Καλοκαιρινής Νύχτας			
15. Το Καναρινί Ποδήλατο			
16. Περάσματα από τον Παράδεισο			
17. Αλιόσσα			
18. Θα σε δω στην Κόλαση Αγάπη μου			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι ταινίες βαθμολογούνται με άριστα το 5 (πολύ καλή). Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

Η Θεσσαλονίκη γιορτάζει 40 Χρόνια Φεστιβάλ Κινηματογράφου

Το Φεστιβάλ στο Λιμάνι

Το 40ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης πραγματοποιείται στους κινηματογράφους ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι & ΙΙ και για πρώτη φορά στις αποθήκες της προβλήτας Α στο Λιμάνι της Θεσσαλονίκης.

1. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 1
2. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 2
3. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 3
4. CINE ΠΡΟΒΛΗΤΑ 4
5. FESTIVAL CENTER
Πληροφορίες,
Βιβλιοπωλείο,
Φιλοξενία, Γραφείο
Τύπου, Γραφείο Δημοσίων
Σχέσεων, Media Stands
6. FESTIVAL CAFE-BAR
7. FESTIVAL GALLERY
Εκθεσιακός Χώρος

ΠΡΟΒΛΗΤΑ Α

Carl Bessai

Σκηνοθέτης της ταινίας *Τζόνι*

Γιατί διαλέξατε να κάνετε μια ταινία με τους κανόνες του «Δόγματος '95»;

Ήθελα ένα στυλ κινηματογράφησης που θα ταίριαζε περισσότερο στο είδος της ιστορίας που ήθελα να διηγηθώ. Κι επειδή πρόκειται για μια σκληρή ιστορία που διαδραματίζεται στον δρόμο δεν είχε κανένα νόημα να κάνω μια μεγάλη γυαλιστερή παραγωγή, όταν θα μπορούσα να κάνω μια πιο τραχιά και ειλικρινή. Για την ταινία, το «Δόγμα '95» ήταν το τέλειο. Κι επειδή οι κανόνες του είναι τόσο ακραίοι θεώρησα ότι θα ήταν μια ενδιαφέρουσα πρόκληση. Δουλεύοντας συνειδητοποίησα ότι όχι μόνο ταίριαζε δημιουργικά στο φιλμ αλλά και σε σχέση με το ύφος και την ατμόσφαιρα έδινε στους ηθοποιούς μια απίστευτη ελευθερία να βάλουν τον εαυτό τους μέσα στον ρόλο. Με την έλλειψη της τεχνολογικής παρέμβασης στο γύρισμα υπάρχει η δυνατότητα να δοκιμάσεις πράγματα, να κάνεις πολλές λήψεις, να εφαρμόσεις ένα ντοκιμαντερίστικο στυλ σε μια δραματική ιστορία. Είναι πολύ ενδιαφέρον.

Πιστεύετε ότι ο Λαρς Φον Τρίερ θα εκτιμούσε την προσπάθεια;

Νομίζω πως ναι. Στο φεστιβάλ του Τορόντο γνώρισα τον άνθρωπο που γύρισε το ντοκιμαντέρ πάνω στην δημιουργία των *Ηλίθιων* και

συζητήσαμε σχετικά. Δεν γνώρισα ποτέ τον Τρίερ αλλά πιστεύω ότι όσοι σκηνοθέτες δουλεύουμε με το «Δόγμα '95» μοιραζόμαστε μια κοινή εμπειρία. Η δυνατότητα να γυρίσεις μια σκηνή από την αρχή μέχρι το τέλος χωρίς διακοπή είναι σαν να απλώνεις εξαρχής τα θεμέλια της σκηνής. Σου δίνει μια προοπτική για το τι δουλεύει και τι όχι στην ταινία. Είναι απελευθερωτικό και αυθόρμητο ταυτόχρονα.

Γι' αυτό πιστεύω ότι ο Τρίερ διάλεξε να δουλέψει μ' αυτόν τον τρόπο.

Πόσο πιστά ακολουθήσατε τους κανόνες; Εγώ αντιμετωπίζω το «Δόγμα» πιο χαλαρά. Σαν ένα σημείο αναχώρησης. Φεύγεις από την αποβάθρα, μπαίνεις στην βάρκα, σαλπάρεις και το πού πας αλλάζει καθώς πας. Για μένα που είμαι από την Βόρεια Αμερική, η πρόκληση ήταν να πετύχω μια βορειοαμερικάνικη προσέγγιση ενός ευρωπαϊκού τρόπου κινηματογράφησης. Το *Τζόνι* δεν μοιάζει με την *Οικογενιακή Γιορτή* ή τους *Ηλίθιους*. Τα πλεονεκτήματα του στυλ φαίνονται κυρίως στις ερμηνείες των ηθοποιών μου.

Ο Τζόνι είναι ένας εξουσιαστής. Έχετε πει πως και ο Φασμίντερ αποτελεί ένα τέτοιο παράδειγμα στον καλλιτεχνικό χώρο.

Ο Φασμίντερ υπήρξε για μένα μεγάλη έμπνευση. Δεν μου αρέσουν όλες οι ταινίες του. Κάποιες είναι ωμές και δύσκολες να τις δεις. Αλλά ο τρόπος που δούλευε με ενθουσίαζε. Είχε την φόρμα της συμμορίας. Είχε πάντα το ίδιο συνεργείο, τους ίδιους ηθοποιούς, δούλευαν και ζούσαν μαζί του, η συναισθηματική τους εμπλοκή ήταν έντονη. Ήταν σαν ένα θεατρικό μπουλούκι. Ο Φασμίντερ υπήρξε σαν άνθρωπος από τη μια ευαίσθητος, φοβισμένος, αδύναμος και από την άλλη σκληρός, δυνατός και εξουσιαστικός. Ο Τζόνι εμπνέεται από τον άνθρωπο Φασμίντερ. Υπάρχουν σπίθες από τα καλύτερά του φιλμ που ήθελα να αιχμαλωτίσω στην προσωπικότητα του κεντρικού μου ήρωα.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

Guest List

LEVIEUX Michèle Journalist	TASCIYAN Alin Film critic
SEGUIN Louis Journalist	VOLK Petar Journalist
CIMENT Michel Journalist	ZECEVIC Bozidar Journalist
HASHEM Salah Journalist	UROSEVIC LJUBICA Journalist
EVTIMOVA Emilija Journalist	SCHULTZ Gabrielle Journalist
EVTIMOVA Iskra Journalist	BARNET Rudi Director
MILONA Maranthi Journalist	THOMAS Christian Director
ELLEY Derek Film critic	JORDANOV HRISTOV Ludmil Director
ATEBBAI Mohammad Journalist	DONEV ANGUELOV Alexander Director
BECHIS Marco Film director	NIKOLAEV VIDENOV Roumen Director
GIARGIA Caterina Costume Designer	CHRISTOFOROU Adonis GALER Monica Journalist
WERNER Mateusz Film critic	QUENEAU Annabelle Editor
STANCIU Magdalena Journalist	
FLUBACHER-RHIM An Cha	

ΕΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Ο συνταγματάρχης δεν περιμένει γράμμα από πουθενά

El colonel no tiene quien le escriba
του Arturo Ripstein
(Μεξικό-Ισπανία-Γαλλία, 1999)

Ο Συνταγματάρχης περιμένει. Του υποσχέθηκαν μια σύνταξη, αλλά χρόνια τώρα η υπόσχεσή τους παραμένει κενή. Κάθε Παρασκευή, σοβαρός και καλοντυμένος, ο Συνταγματάρχης στέκεται στην προκυμιά και περιμένει το γράμμα που θα αναγγέλλει την άφιξη της σύνταξής του. Όλοι στο χωριό ξέρουν ότι περιμένει αδίκως. Το ξέρει και η γυναίκα του, που κάθε Παρασκευή τον παρατηρεί να ντύνεται στον καθρέφτη και να ετοιμάζεται να παραλάβει το γράμμα που χρόνια τώρα τον αποφεύγει. Όμως ο Συνταγματάρχης κλείνει τα μάτια μπροστά σε τούτη την τόσο φανερά αλήθεια και κρατάει σφιχτά τ' όνειρό του, γιατί, αλλιώς, τι άλλο θα του απέμενε; Γιατί υπάρχει πείνα στο σπίτι του Συνταγματάρχη. Η γυναίκα του είναι ένα σακί από κόκαλα που τα ροκανίζει το άσθμα, κι ο Συνταγματάρχης ντρέπεται για τη φτώχεια του. Κι όταν η γυναίκα του ρωτάει και ξαναρωτάει: «Τι θα φάμε;», η απάντηση του Συνταγματάρχη είναι η ίδια εδώ και είκοσι χρόνια: «Σκατά».

CINE PROBAHTA 3, 20:00

Θα προλογίσει η πρωταγωνίστρια της ταινίας και δημοφιλής από τις ταινίες του Pedro Almodóvar, **Marisa Paredes**, που φτάνει σήμερα στη Θεσσαλονίκη.

Antonella Costa

Για το πώς προσέγγισε το ρόλο της: Είμαι κι εγώ κόρη ενός Χιλιανού εξόριστου και μιας Αργεντινής που αυτοεξορίστηκε. Ζώντας στην Ιταλία, είχαμε πάντα στο σπίτι μια φωτογραφία του Σαλβαδόρ Αλιέντε για να μας προστατεύει στην εξορία.

Ήμουν πάντα αντικαθεστωτική. Αναγκάστηκα ν' ακούσω φοβερές ιστορίες ανθρώπων που εξαφανίστηκαν στην διάρκεια της δικτατορίας, που βασανίστηκαν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης αλλά και συγγενών τους.

Για την σχέση με τον σκηνοθέτη Μάρκο Μπεκί:

Γνωρίστηκα με τον Μάρκο σ' ένα τεράστιο κάστινγκ όταν έψαχνε για τα πρόσωπα των πρωταγωνιστών του. Συνδεθήκαμε περισσότερο όμως επτά μήνες μετά όταν άρχισαν τα γυρίσματα. Στο μεσοδιάστημα μελετήσαμε λεπτομερώς το σενάριο και κάναμε πολλές πρόβες.

Για την εμπειρία των γυρισμάτων: Η Μαρία, την οποία υποδύομαι, υπόκειται σε βασανιστήρια. Ήταν πολύ δύσκολο να στέκομαι βρεγμένη και κρεμασμένη από ένα σχοινί μπροστά στο συνεργείο. Όταν μου έκοβαν τα σχοινιά και μου σκούπιζαν το μέτωπο μετά το τέλος της σκηνής, είχα μια μικρή αίσθηση του πόνου και από την άλλη την αίσθηση ότι επρόκειτο για μια δουλειά.

Για την αντιμετώπιση της ταινίας στην Αργεντινή:

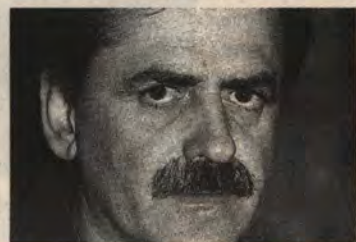
Κάθε φορά που ασχολούμαστε με το θέμα της στρατιωτικής δικτατορίας, δημιουργείται ένα είδος εθνικής συγκίνησης. Το *Γκαράζ Ολίμπο* ήταν η αγαπημένη ταινία των κριτικών με το θέμα αυτό. Είναι μια καλλιτεχνική ταινία που δεν θα 'χε καμία τύχη στα multiplex που προβάλλουν πιο εύπεπτες παραγωγές.

Για την κατάσταση του κινηματογράφου στην Αργεντινή:

Υπάρχει ένα κίνημα ανεξάρτητων παραγωγών που είναι πολύ της μόδας. Υπάρχει ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο γίνεται σεβαστός ο ανεξάρτητος κινηματογράφος. Δεν γυρίζονται όμως πολλές ταινίες. Το *Γκαράζ Ολίμπο* είναι συμπαραγωγή με την Ιταλία και την Γαλλία. Δίχως αυτόν τον καθοριστικό παράγοντα δεν θα γυριζόταν ποτέ. Όσον αφορά τα φεστιβάλ στην Αργεντινή, γνωρίζω μόνο αυτό στην Μάδρε Πλάτα, κοντά στο Μπουένος Άιρες, το οποίο όμως βρίσκεται σε παρακμή. Οργανώνεται από ανθρώπους που δεν παρακολουθούν την εξέλιξη του κινηματογράφου και που συνδέονται με την κυβέρνηση. Και η κυβέρνηση δεν ενδιαφέρεται τόσο για την χρηματοδότηση ταινιών.

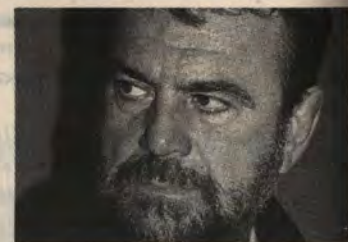
Επιμέλεια: Τζένη Παυλίδου

Σταμάτης Τσαρουχάς

Είναι η ιστορία μιας οικογένειας ψαράδων κάπου στα 1900, οι οποίοι προσπαθούν να επιβιώσουν σε καιρούς χαλεπούς και σ' έναν τόπο όπου ζουν δύσκολα αλλά αρμονικά διάφορες εθνότητες (Έλληνες, Εβραίοι, Τούρκοι, Αρμένιοι). Ο νεαρός πρωταγωνιστής και κεντρικός ήρωας απεικονίζει και προσωποποιεί με μια έννοια και τον τίτλο, αυτός είναι δηλαδή ο ανθός της λίμνης. Βιώνοντας τη εφηβεία του στην ιστορική κρίση της εποχής εκείνης, γνωρίζεται με έναν αντάρτη και αναπτύσσουν μια στενή φιλία, η οποία επηρεάζει και το ανθρωποκεντρικό στίγμα της ταινίας. Τα μηνύματα που πηγάζουν από την ταινία είναι πρωτίστως ουμανιστικά και δευτερευόντως ιδεολογικο-εθνικά. Τα Βαλκάνια σπαράζονται, ενώ και σήμερα η απογοήτευση από τη διάψευση των ιδεολογιών και των οραμάτων καθιστά το θέμα επίκαιρο και φλέγον. Δεν είναι τυχαίο ότι στην πρώτη προβολή της την Κυριακή το βράδυ νέα παιδιά ήρθαν σε μένα και στον Λάκη Κομνηνό να μας αγκαλιάσουν λέγοντάς μας ευχαριστούμε για τις ωραίες εικόνες και τα μηνύματα που προσφέρει η ταινία...

Λάκης Κομνηνός

Δεν ξέρω κατά πόσο έχει κατανοηθεί το κύριο θέμα της ταινίας, που είναι η «μελαγχολία» του αγωνιστή όταν αισθανθεί την προδοσία. Μέσα από μια ρομαντική οπτική και με την αντάρα της νιότης, ο νεαρός ήρωας θέλει να πάρει τη θέση του λαβωμένου αντάρτη, αλλά αυτός του λέει: «μην το κάνεις, μένι με την οικογένειά σου, εγώ το έχω μεταβιώσει», υπονοώντας ότι οι αξίες της οικογένειας είναι πιο στέρεες από κάθε αγωνιστική πρόταση που συνήθως και δυστυχώς καταλήγουν στην έκπτωση και την απογοήτευση. Και εδώ ακουμπάει το επίκαιρο του θέματος... Το ιδιαίτερο όμως χάρισμα της ταινίας, το οποίο κάποιος σε δημοσιεύματα τεχνήτως χαρακτηρίσαν «εθνική κορώνα», είναι αυτό που δίνει και μια αξία προφητική στο φιλμ, για όσους τουλάχιστον ξέρουν ιστορία: τα σύνορα των Βαλκανίων είναι πάντα στη διάθεση μεγάλων, ισχυρών αυτοκρατοριών που κάθε τόσο αναπτύσσονται και ξαναμορφοποιούνται και ξαναοριοθετούνται. Ας μην ησυχάζουμε μέσα από συνθήματα και πρακτικές ή καινούργια σενάρια που προωθούν οι μεγάλες δυνάμεις.

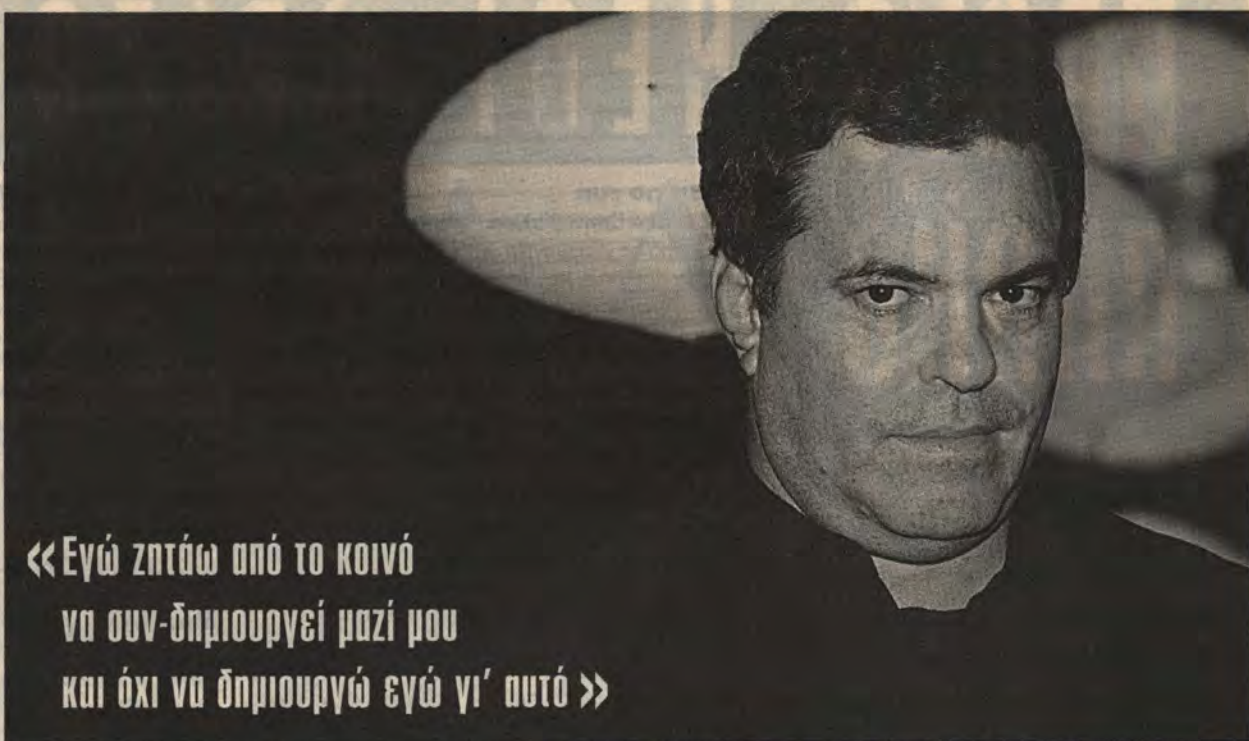
πρωταγωνίστρια της ταινίας *Γκαράζ Ολίμπο*

ο σκηνοθέτης και ο πρωταγωνιστής της ταινίας *Ο ανθός της λίμνης*

ΑΜΟΣ ΓΙΤΑΙ

Άνθρωπος καλλιεργημένος, διαχυτικός, φιλικός που ενδιαφέρεται για την γνώμη των άλλων, μαχητικός υποστηρικτής της κινηματογραφικής του αισθητικής, άνθρωπος που ξέρει τι θέλει και ξέρει τι κάνει. Οι ταινίες του είναι ένας συνεχής διάλογος με την κοινωνία, με αρχιτεκτονική δόμηση και συνεχή αναζήτηση πάνω σε θέματα φόρμας και κινηματογραφικής γραφής.

«Εγώ ζητάω από το κοινό να συν-δημιουργεί μαζί μου και όχι να δημιουργώ εγώ γι' αυτό»

Μιλήστε μας για τον άγνωστο στην χώρα μας Ισραηλινό κινηματογράφο.

Όπως πιθανόν να γνωρίζετε, το Ισραήλ είναι μια χώρα με πληθυσμό μεγαλύτερο των 5 εκατομμυρίων ανθρώπων, με έντονη γλωσσική ιδιομορφία. Αυτό αποτελεί ένα βασικό πρόβλημα για την κινηματογραφική δημιουργία. Η κατάσταση όσον αφορά την κινηματογραφική παραγωγή είναι αρκετά όμοια με αυτή της χώρα σας. Δεν έχουμε καθόλου βιομηχανία κινηματογράφου, και νομίζω ότι για μας, τους ανθρώπους αυτής της γενιάς, μας δίνεται η ευκαιρία να φτιάξουμε την ιστορία του Ισραηλινού σινεμά. Ουσιαστικά οι επιρροές από το παγκόσμιο σινεμά είναι πολύ λίγες. Τα πράγματα δεν είναι όπως στην χώρα σας, που έχετε επαφή με το αμερικάνικο παραδοσιακό σινεμά, ή το γαλλικό, ή το ιταλικό. Βασικό πρόβλημα είναι το ότι δεν έχουμε κινηματογραφική κουλτούρα, δεν έχουμε παράδοση στον κινηματογράφο, αλλά από την άλλη αυτό είναι και μια μεγάλη πρόκληση γιατί μας, γιατί είναι στο χέρι μας να φτιάξουμε την Κινηματογραφική Ιστορία της χώρας μας.

Ποιοι είναι οι λόγοι που σας οδήγησαν να ασχοληθείτε με την συγκεκριμένη θεματολογία στην "Τριλογία των Πόλεων"; Νομίζω ότι, κατά κάποιο τρόπο, ο κινηματογράφος, όπως και η ζωγραφική ή η λογοτεχνία για να υπάρξουν χρειάζονται αλληλεπιδράσεις. Και πρέπει να υπάρχουν οι κατάλληλες συνθήκες για αυτό. Το μεγάλο πλεονέκτημα για το σινεμά σε μια χώρα όπως το Ισραήλ είναι ότι υπάρχουν αυτές οι αλληλεπιδράσεις. Στην χώρα μας επικρατεί μια πολύ δραματική κοινωνική κατάσταση. Και τα φιλμ που πρέπει να δημιουργήσει κανείς πρέπει να γεννιούνται μέσα από αυτές τις αλληλεπιδράσεις. Τότε μό-

νο θα έχουν την αποδοχή του κοινού. Νομίζω ότι παλιότερα μερικά από τα μεγαλύτερα έργα δημιουργήθηκαν μέσα από παρόμοιους διαλόγους. Έτσι κατά κάποιον τρόπο μέσα σ' αυτές τις καταστάσεις έχεις τις ευκαιρίες να παράγεις εργασία, η οποία θα δώσει μια νέα πρόταση στο κοινό. Νομίζω ότι αυτό είναι το βασικό. Να ακουμπήσεις δηλαδή εκείνο το νεύρο όπου το σινεμά δεν είναι μια καθαρά μηχανή θεάματος ή διασκέδασης, ή μια μηχανή που θα παράγει λεφτά, αλλά σινεμά που θα αγγίζει τα ερωτήματα και τις αντανάκλασεις των πολιτικών γεγονότων.

Βασικό στοιχείο της θεματολογίας σας αποτελεί η σύγκρουση της συλλογικής με την ατομική μοίρα. Γιατί τους ήρωές σας τους χαρακτηρίζουν τέτοιας μορφής σχέσεις με τον εαυτό τους και τους άλλους;

Οι άνθρωποι έχουν την ανάγκη να εκφράζουν τον εαυτό τους μέσα από τις προσωπικές τους σχέσεις και είναι ενδιαφέρον να βλέπει κανείς τέτοιες καταστάσεις. Μερικές φορές στο Ισραήλ αισθάνεσαι ότι υπάρχει μια επικρατούσα εκδοχή για το πώς πρέπει να συμβαίνουν τα πράγματα, η οποία είναι τόσο κυρίαρχη, ακόμα και για τους πιο οικείους, προσωπικούς χώρους, όπως είναι μια κρεββατοκάμαρα. Δεν μπορείς να δραπετεύσεις από την κυρίαρχη αυτή λογική που σου έχουν χρεώσει. Και αυτό είναι το βασικό στοιχείο που οφείλω να ερευνώ στις ταινίες μου.

Η κινηματογραφική σας αισθητική κυριαρχείται από τη μνημολιστική ματιά και την εμμονή σας στα "Πλάνα - Σεκάνς". Ποιοι λόγοι σας οδηγούν σ' αυτήν την επιλογή;

Νομίζω ότι σε μία ταινία δεν παίζει ρόλο μόνο το θέμα, αλλά υπάρχει και η φόρμα, και πρέπει να δουλεύεις και προς τις δυο

κατευθύνσεις. Νομίζω ότι μερικές φορές είναι σημαντικό να χρησιμοποιείς την ενότητα του χρόνου για να μην διακόπτεις την ανακάλυψη του συνολικού συμπαντος που προσπαθείς να δημιουργήσεις. Εγώ ζητάω από το κοινό να συν-δημιουργεί μαζί μου και όχι να δημιουργώ εγώ γι' αυτό. Κι αυτό το επιδιώκω μέσα από την ταυτότητα της κίνησης, τη χορογραφία της κάμερας, την κίνηση των ηθοποιών, το ύψος του φωτός, του ήχου, της μουσικής, των γεγονότων, των αντικειμένων κτλ. Κι έτσι δίνω μια κάψουλα, μια ολοκληρωμένη ενότητα, ένα σύμπαν και προσπαθώ να κατασκευάσω μια ταινία με συνεταιριστικό τρόπο και όχι με διδακτικό.

Πώς βλέπετε το μέλλον της κινηματογραφικής γραφής; Για το μέλλον του κινηματογράφου πρέπει να μείνουμε αισιόδοξοι. Νομίζω ότι μερικές φορές, ένα απ' τα προβλήματα είναι ότι υπάρχουν γνωστές πορείες και ότι επηρεάζονται οι δημιουργοί από αυτές, ανακυκλώνοντας παλιές ιδέες από παλιές ταινίες. Και νομίζω ότι χρειαζόμαστε ένα ρεύμα δημιουργών που να παίρνουν στοιχεία κι από άλλα μέσα, όπως τη ζωγραφική, τη λογοτεχνία, τη φιλοσοφία, την αρχιτεκτονική. Βλέπω μερικά από τα φιλμ μου, κυρίως όταν έκανα ντοκιμαντέρ, σαν μια εκσκαφή. Σαν να σκάβεις και να βρίσκεις ένα κόκκαλο ή μία πέτρα. Έτσι η δημιουργία μιας ταινίας είναι μια συνεχής έρευνα. Εγώ είμαι αρχιτέκτονας και νομίζω ότι, όταν κάνεις μυθοπλασία είναι σαν να κάνεις αρχιτεκτονική. Κατασκευάζεις πράγματα. Νομίζω ότι στο σινεμά πρέπει να μην κοιτάμε μόνο την θεματική μας αλλά και τις ερωτήσεις που αφορούν την φόρμα, την γλώσσα των ταινιών μας.

Συνέντευξη: Στέργιος Ζορμπάς

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 1999

Σιωπηλές μηχανές

του Θανάση Ρεντζή

Παλιός γνώριμος του Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης τόσο με τις ταινίες του Άσπρο Μαύρο, Ηλεκτρικός Άγγελος κ.ά., όσο και με την πλούσια δραστηριότητά του σε διοικητικούς και άλλους τομείς στο χώρο του κινηματογράφου, ο Θανάσης Ρεντζής στο ντοκιμαντέρ του Σιωπηλές Μηχανές πραγματεύεται "μια νεότευκτη" όπως ο ίδιος χαρακτηρίζει απίληψη για τη "μνημείωση και διάσωση των καταλοίπων του βιομηχανικού παρελθόντος" όπως τα βιομηχανικά εργοστάσια-ερείπια (νερού, κάρβου, πετρελαίου, ηλεκτρισμού κ.λπ.). "Η αναζήτηση του χαμένου χρόνου μέσα από τη νοσταλγική ανίχνευση του αρχιτέκτονα-ερευνητή-πρωταγωνιστή στις παλιές βιομηχανικές μονάδες", καθώς και "ο αργός περίπατος στους χώρους των εργοστασίων, η εργατούπολη που στή μνήμη του θεατή έσφυζε κάποτε από ζωή στην καθημερινότητα του ωραρίου...", σύμφωνα με το συγγραφέα-μελετητή Σωτήρη Δημητρίου, συνθέτουν μια ταινία για τη "σιγή των μηχανών και τη σκουριά του χρόνου" και "...ένα μνημειογράφημα του τεχνικού πολιτισμού και του Homo Industrialis", όπως την αποκαλεί ο δημιουργός της, που υπογράφει και το σενάριο. Πρόκειται για έγχρωμη παραγωγή του 1998 που προβλήθηκε άλλη μια φορά στο 1ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ "Εικόνες του 21ου Αιώνα". Τη μουσική υπογράφει ο Θύμιος Παπαδόπουλος και τη διεύθυνση φωτογραφίας ο Θεόδωρος Μαρσέλος.

Β.Π

OLYMPION I, 14:00

Προπατορικό αμάρτημα

του Δημήτρη Μακρή

Από τους βετεράνους Έλληνες σκηνοθέτες που φέτος διεκδικούν μια διάκριση στα Κρατικά Βραβεία Ποιότητας, ο Δημήτρης Μακρής (Η Καγκελόπορτα, Το Φράγμα, Οι Κεκαρμένοι κ.α.), υπεύθυνος επί σειρά ετών σε παραγωγές ντοκιμαντέρ, στην ταινία του Προπατορικό Αμάρτημα αποκαλύπτει τις σκοτεινές πλευρές ενός κοινωνικού προβλήματος που αποσχόλησε -και απασχολεί δυστυχώς και σήμερα- την ελληνική κοινωνία. Μια οικογενειακή τραγωδία αντιστοιχεί με πολλές από αυτές που φιλοξενούνται στα reality show και στα τηλεοπτικά παράθυρα, επαναφέρει ένα παλιό «προπατορικό» αμάρτημα: τη σεξουαλική κακοποίηση από τον πατέρα-αφέντη και τα μυστικά και ψέματα που «κουκουλώνουν» την ντροπή στους κόλπους της οικογένειας. Όταν κάποια στιγμή η κόρη-θύμα αποφασίσει να εναντιωθεί στην άνομη «σχέση» της με τον πατέρα, θα έχει σύμμαχο τον αδελφό της, που αποφασίζει να ξεπλύνει τη ντροπή, βάφοντας τα χέρια του με το αίμα του βάρβαρου πατέρα... Πρωταγωνιστούν οι Θάλεια Αργυρίου, Δημήτρης Παταζής, Σύλβια-Πανδώρα Δελγκούρα, Θανάσης Δόβρης κ.α. Μια ανεξάρτητη παραγωγή με την υπογραφή του Τάκη Δημητράκου στην μουσική και του Σπύρου Μακριδάκη στη διεύθυνση φωτογραφίας.

Β.Π

OLYMPION I, 18:00

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών σας προσκαλεί στην Συνέντευξη Τύπου, η οποία θα διεξαχθεί την Παρασκευή 19 Νοεμβρίου 1999 και ώρα 14:00, στην αίθουσα συνεντεύξεων του Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης (Αποθήκη Γ, ισόγειο) με θέμα τη συμμετοχή της ελληνικής ταινίας στο πρόγραμμα του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης και την άποψη των Ελλήνων σκηνοθετών για το ελληνικό σινεμά.

Με εκτίμηση
Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Nordrand Northern Skirts

Barbara Albert

Northern Skirts is about five young people from different social and ethnic backgrounds who seek a glimmer of hope and stability in their life. Under the strain of exile, young refugees from areas of the former Yugoslavia, become victims of circumstance in this touching portrayal of failed aspirations and wasted youth.

Tamara, Jasmin, Valentin, Senad and Roman live near the northern border of Austria. Their lives repeatedly intersect and drift apart. Jasmin and Tamara both face unwanted pregnancies; meeting at an abortion clinic, they endure their unpleasant experience together and then part ways. Valentin, a Romanian who dreams of going to America, meets Tamara by chance in a bus station café. Senad, a refugee from Bosnia, stumbles across Jasmin on the frozen banks of Danube, drunk and passed out. Tamara and Roman, her boyfriend, have an increasingly rocky, volatile and sporadic relationship.

Emotional uncertainties, fear of the unknown and an inevitable loss of purpose in their new, temporary environment make these youngsters unwilling participants in a larger-than-life-dream. They meet and get close to each other, hopelessly clinging to friendships and relationships with no future. Desolate, lonely figures, they stroll through cafés and train stations, forever dreaming of a better job, a visa to a foreign land or returning to their loved ones. Often they fall back on the prospect of short-term affection in yet another doomed romantic or sexual encounter. Suppressing the lacerating impact of war and alienation, these five young and disoriented people try to find moral strength and warmth through one another.

Northern Skirts is a brave and bleak vision of a world purged of the redemptive possibilities of chance.

Dimitri Eipides

CINE PROVLITA 2, 18:00

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Man no run

της Claire Denis (Γαλλία, 1989)

Ένα σπάνιο ντοκιμαντέρ για ένα συγκρότημα αφρικανών μουσικών που δεν υπάρχει πια. Η σκηνοθέτιδα κινηματογραφεί χωρίς «προστατευτικό δίκτυο», αυτοσχεδιάζοντας ακατάπαυστα, με αποτέλεσμα η ταινία να αποκτά το αυθόρμητο, εφευρετικό ύφος της μουσικής που καταγράφει. Τα στοιχεία αυτά δίνουν στο ντοκιμαντέρ μια υπέροχη χροιά αυθεντικότητας.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 13:00

Η γυναίκα του Ξενοδοχείου La femme de l'hotel

της Léa Pool (Καναδάς, 1984)

Ενώ σκηνοθετεί μια ταινία στο Μόντρεαλ, η Andrea Richler συναντά μια γυναίκα που θα μπορούσε να είναι ο κεντρικός χαρακτήρας της ιστορίας που αφηγείται. Η σκηνοθέτις εκστασιάζεται από την παρουσία της γυναίκας και αμέσως ενσωματώνει στην ταινία της την νέα προοπτική, που της παρουσιάστηκε μέσα απ' αυτήν την τυχαία συνάντηση. Όσο για την "γυναίκα στο ξενοδοχείο" περνάει τις μέρες της στην πόλη, μακριά από την εικόνα της σε μια ταινία που γυρίζεται, από τις ερωτήσεις των άλλων, από το μπερδεμα των ερωτικών σχέσεων και της μοναξιάς.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 15:00

Mi vida loca

της Allison Anders (ΗΠΑ, 1993)

Η ταινία διερευνά τις φιλίες των Μεξικο-Αμερικάνων γυναικών, τους έρωτες και τις αντιζηλίες τους καθώς αγωνίζονται να συγκροτήσουν τη δική τους ταυτότητα χωρισμένες από τους άντρες τους, που είναι νεκροί ή στη φυλακή. Η Anders επέλεξε να χρησιμοποιήσει άτομα που ανήκαν σε πραγματικές συμμορίες σε συνδυασμό με άγνωστες Ισπανο-Αμερικανίδες ηθοποιούς. Τα μέλη των συμμοριών έκαναν υποδείξεις για το σενάριο και βοήθησαν στην επιλογή των χώρων.

CINE PROVLITA 2, 15:30

Η παρακολούθηση / Following

του Christopher Nolan (Μ. Βρετανία, 1998)

Η ιστορία εστιάζεται στη συνάντηση δύο ασχυνευτικών χαρακτήρων: του Bill, ενός νεαρού που έχει τη συνήθεια να παρακολουθεί ξένους για να δει που πηγαίνουν και τι κάνουν, και του Cobb, ενός διαρρήκτη που κερδίζει την εμπιστοσύνη του Bill και τον παρασύρει στη δίνη της ζωής του. Το αγαπημένο χόμπι του Cobb είναι να παραβιάζει τον ιδιωτικό χώρο των θυμάτων του και να κλέβει τα υπάρχοντά τους. Ο τρίτος χαρακτήρας είναι μια όμορφη ξανδιά, της οποίας η σχέση με τους δύο άντρες αποκαλύπτεται μ' έναν αινιγματικό τρόπο.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ II - Π. ΖΑΝΝΑΣ, 17:30

Μακρινές γειτονιές / Nordrand

της Barbara Albert (Αυστρία-Γερμανία, 1999)

Βιέννη 1995. Πέντε νέοι άνθρωποι από διαφορετικό εθνικό και κοινωνικό υπόβαθρο συναντιούνται στη Βιέννη και για ένα σύντομο χρονικό διάστημα μοιράζονται τη ζωή και τα όνειρά τους. Στη βόρεια άκρη της Βιέννης ο καθένας τους προσπαθεί να βρει την τύχη του. Εν μέσω δουλειάς, σχέσεων, ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης και καταπιεσμένων εμπειριών από τον πόλεμο στην πρώην Γιουγκοσλαβία, προσπαθούν να δώσουν ο ένας στον άλλον υποστήριξη. Οι ζωές τους αγγίζονται και στη συνέχεια απομακρύνονται.

CINE PROVLITA 2, 18:00

Δεκαεφτά χρόνια / Guo nian hui jia

του Zhang Yuan (Ιταλία-Κίνα, 1999)

17 χρόνια πριν. Μια οικογένεια οδηγείται στην τραγωδία εξαιτίας της έντονης αντιζηλίας ανάμεσα στις δύο ετεροθαλείς αδελφές, την Tao Lan και την Yu Xiaoqin. Η μητέρα της Tao Lan και ο πατέρας της Yu Xiaoqin δεν συμπεριφέρονται με τον ίδιο τρόπο στα κορίτσια και έτσι δημιουργούν έναν άρρωστο ανταγωνισμό που δυσχεραίνει το υπάρχον πρόβλημα.

CINE PROVLITA 2, 20:30

Séverine Caneele

Η Ντομινό στην **Ανθρωπότητα** του Bruno Dumont

Πόσο κοντινή είναι η πραγματική σας ζωή μ' αυτήν της Ντομινό;

Δεν υπάρχει καμμία σχέση με την πραγματικότητα. Δεν μπορούμε να συγκρίνουμε τη ζωή μου μ' αυτήν της Ντομινό. Το ίδιο ισχύει και για τον Pharaon de Winter. Πάσαμε έναν ρόλο στην ταινία και κατά τη γνώμη μου τον παίξαμε καλά.

Τί σας έκανε να νιώθετε πολύ δύσκολα;

Το γεγονός ότι, μιας και δεν είχα κάνει ποτέ πριν κινηματογράφο, να εμφανιστώ γυμνή. Σκεφτόμουν την οικογένειά μου που ήταν από πίσω. Στο βορρά της Γαλλίας είμαστε αρκετά συντηρητικοί σε σχέση με τέτοια πράγματα.

Είχατε προσποιηθεί την πιθανότητα κάποιου βραβείου;

Καθόλου. Έτσι κι αλλιώς ήμασταν στις Κάννες μόνο δυο μέρες για την παρουσίαση της ταινίας. Την Κυριακή μου τηλεφώνησαν και μου ζήτησαν να επιστρέψω για να λάβω έναν έπαινο. Γύρισα χωρίς να γνωρίζω τι ακριβώς σήμαινε αυτό. Μέχρι τη στιγμή που με καλέσαν για να πάρω το βραβείο, αναρωτιόμουν τι θα είναι. Αναρωτιόμουν αν μου συνέβαιναν όλα αυτά σ'ένα όνειρο και κάποια στιγμή θα ξυπνήσω, είναι ένα απίστευτο συναίσθημα αυτό που ένιωσα.

Απομυθοποιήσατε τον κινηματογράφο μετά την επιτυχία στις Κάννες;

Όχι αυτός ο μύθος υπάρχει ακόμη. Για μένα ο κινηματογράφος ήταν απρόσιτος. Μπόρεσα και τον πλησίασα. Η οικογένειά μου έγραψε στο βίντεο όλο το φεστιβάλ και το βλέπω ακόμη μέχρι σήμερα και συγκινούμαι, δακρύζω, ξαναγιώθω τα ίδια συναισθήματα που ένιωσα τότε. Όταν βρέθηκα ανάμεσα στους κινηματογραφικούς αστέρες όλου του κόσμου ένιωσα σαν να έχω κάνει μια κλοπή του βραβείου ερμηνείας, έτσι ένιωθα τότε. Τώρα νιώθω πως μας έδωσαν το βραβείο επειδή δουλέψαμε καλά και είναι ένα βραβείο καλύτερης ερμηνείας και όχι ένα βραβείο καλύτερης ηθοποιού, εφόσον είναι και η πρώτη μου ταινία. Τώρα νιώθω καλύτερα.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιόπης

ΑΝΑΚΑΛΥΨΤΕ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

ΚΑΒΑΛΑ

ΟΛΥΜΠΙΑΚΗ
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑ

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥΡΙΣΜΟΥ
ΑΜΕΡΙΚΗΣ 2, 105 64 ΑΘΗΝΑ,
ΤΗΛ.: 3271300, 3310562, FAX: 3252895

40°

Φεστιβάλ Κινηματογράφου

12-21 Νοεμβρίου 1999 Θεσσαλονίκης

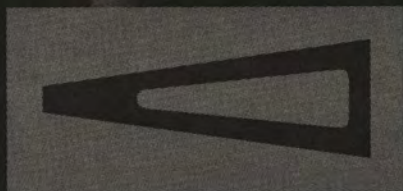
ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ Dewar's

ΨΗΦΙΣΤΕ ΤΗΝ ΤΑΙΝΙΑ ΤΗΣ ΧΡΟΝΙΑΣ

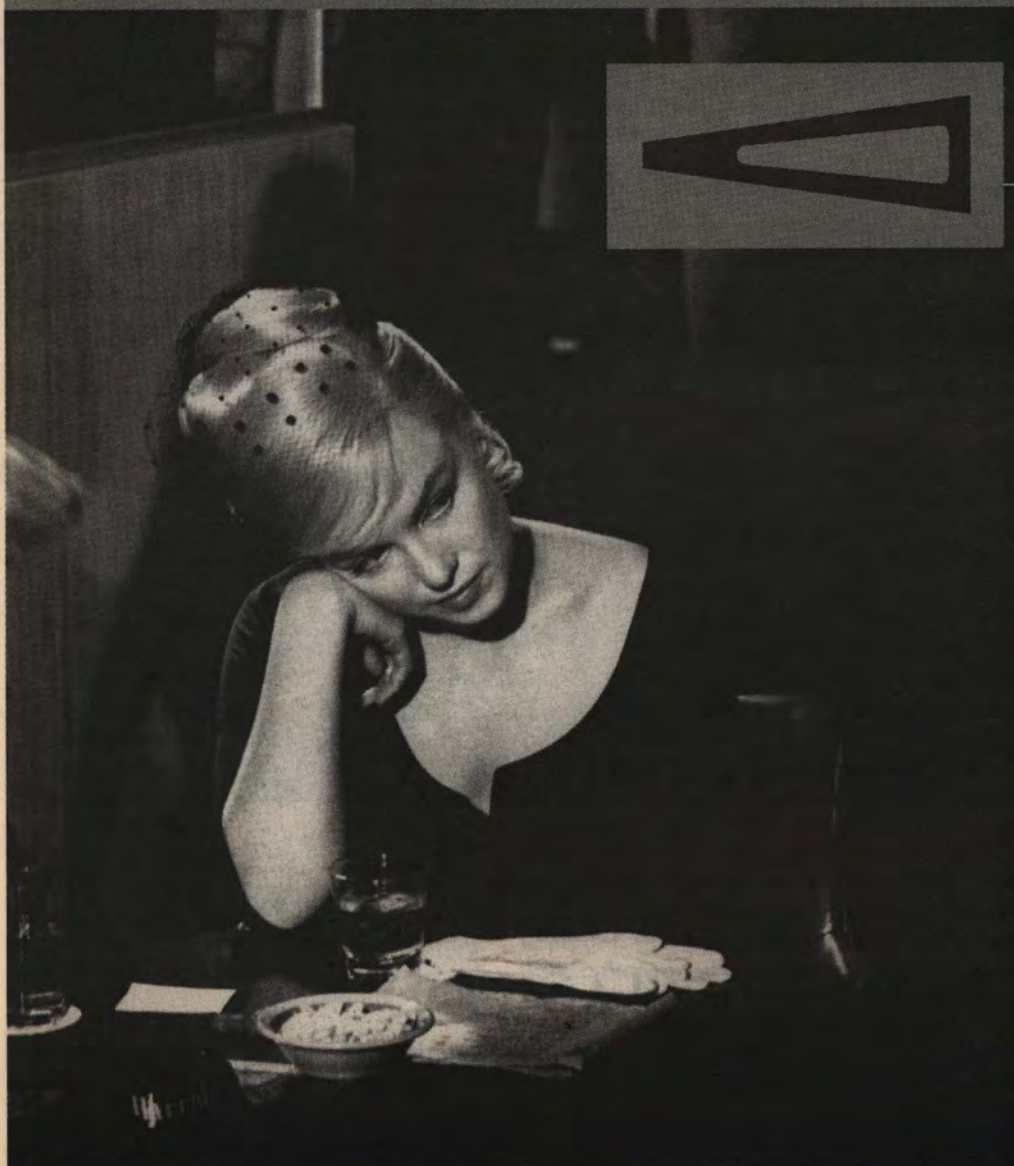

• Οι λέξεις DEWAR'S, WHITE LABEL και o Highlander είναι σήματα κατοχυρωμένα.

info station

ΔΩΜΑΤΙΟ ΜΕΘΕΑ

internet access

δωρεάν email

online gaming

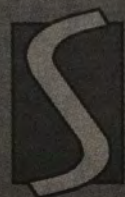
scanning, printing services

web design

chatting, net meeting

real audio MP3

seminaria, εκδηλώσεις, παρουσιάσεις

SIGMANET

κέντρο πληροφορικής

Βενιζέλου 59, τηλ. 261700 (4 γραμμές) fax 230222

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Carlsberg
Beer

Ίσως, η καλύτερη μπίρα στον κόσμο

Πόσες φορές
σας δώσαμε **ΕΜΕΙΣ** ραντεβού;

Περισσότερες
από όσες θυμάστε!

Η πρώτη τηλεόραση, το πρώτο ραδιόφωνο. Δυνατές και ηλούσιες εικόνες, γνώριμοι και φιλικόί ήχοι. Η ΕΡΤ είναι οι πρώτες μας αναμνήσεις. Ένα κομμάτι από την προσωπική μας ιστορία. Σε συνεχή και ζωντανή επικοινωνία με το κοινό, ευαίσθητος δέκτης των εξελίξεων, δραστήριος φορέας του πολιτισμού, συνδετικός κρίκος των Ελλήνων σε όλο τον κόσμο, η ΕΡΤ σήμερα δεν χρειάζεται να δικαιολογήσει... Έχει θέση στην καρδιά μας. Είναι ο πρωταγωνιστής της ραδιοηλεκτρονικής ιστορίας μας. Με τρεις τηλεοπτικούς σταθμούς, με δορυφορικά προγράμματα, με ραδιοφωνικό δίκτυο, με πλήρη οδηγό ενημέρωσης και ορχήστρα μουσικών συνόλων. Η ΕΡΤ είναι κομμάτι του εαυτού σας.

ASPECT

ERT

Κομμάτι του εαυτού σας

ETN

NET

ET

EPT
SAT

ΕΡΑ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΕΞΥΠΟΘΕΣΙΑ

ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

ΜΟΥΣΙΚΑ ΣΥΝΟΛΑ

TV 100, FM 100, FM 101, FM 100,5

δίνουμε χρώμα στη ζωή σας!

Εδώ και δέκα χρόνια τα τρία δημοτικά ραδιόφωνα της Θεσσαλονίκης και η δημοτική τηλεόραση TV 100 "ζωγραφίζουν" με ήχο και εικόνα, με λόγο και μουσική την καθημερινότητά μας. Με τις λαμπερές και εκφραστικές πινελιές τους το FM 100, το FM 101, το FM 100,5 και η TV 100 σας προσφέρουν μια συνεχή και συνεπή πληροφόρηση αλλά και δίνουν ξεχωριστό χρώμα στον τομέα της διασκέδασης και της ψυχαγωγίας. Η Δημοτική Εταιρεία Πληροφόρησης, Θεάματος και Επικοινωνίας είναι το "επιδέξιο χέρι" που με τους τέσσερις σταθμούς της σίγουρα κάνει τη ζωή μας πιο όμορφη!

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΗΣΗΣ ΘΕΑΜΑΤΟΣ & ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Αγγελάκη 16 - 546 36 Θεσσαλονίκη - Τηλ. 266.202 fax 266.569 ■ Νικ. Γερμανού 1 - 546 21 Θεσσαλονίκη - τηλ. 265.828 fax 267.532

εξώστης

13

Για μας είναι τυχερό.
Παρασκευή και 13 κυκλοφορεί
το πρώτο τεύχος του "εξώστη"

Το Σάββατο 13 Νοεμβρίου 1999
μπαίνουμε στο 13ο χρόνο μας

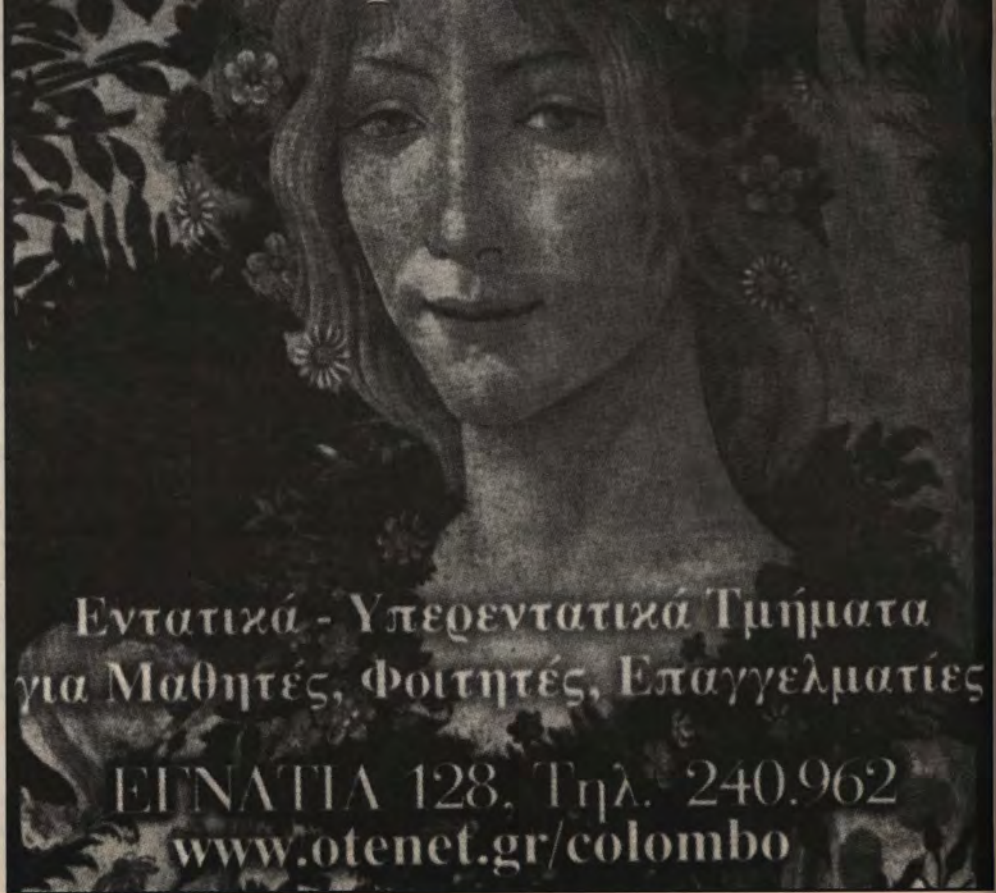
13 χρόνια μετά τίποτα για
δεν είναι ίδιο

Ισαύρων 3, τηλ. 267484, fax 287869
νέο τηλέφωνο 252050

Colombo

ιταλικά-ισπανικά
πορτογαλικά

Εντατικά - Υπερεντατικά Τμήματα
για Μαθητές, Φοιτητές, Επαγγελματίες

ΕΓΝΑΤΙΑ 128, Τηλ. 240.962
www.otenet.gr/colombo

Η σκηνοθέτης Claire Denis, γεννημένη το 1946, κόρη Γάλλου διοικητικού υπάλληλου, έζησε τα παιδικά της χρόνια σε διάφορες χώρες της Αφρικής. Μετά από τις σπουδές κινηματογράφου στο Παρίσι (IDHEC) δούλεψε ως βοηθός σκηνοθετών όπως οι Βιμ Βέντερς, Κώστας Γαβράς και Τζιμ Τζάρμους. Μεγάλο μέρος του έργου της έχει επηρεαστεί από τις εμπειρίες της στην μαύρη Ήπειρο, την οποία περιγράφει ως ένα μέρος όπου σχεδόν τίποτε δεν λέγεται αλλά το βάρος των πραγμάτων είναι πάντα εκεί. Η πρώτη μεγάλου μήκους ταινία της *Chocolat*, με θέμα τη ζωή ενός Γάλλου έπαρχου στο Καμερούν, προβλήθηκε το 1987 στο Φεστιβάλ Καννών. Η επόμενη, το *Man no run* (1989), είναι ένα ντοκιμαντέρ για ένα ξεχωριστό συγκρότημα αφρικανών μουσικών (Les têtes brulés), το οποίο η Denis ακολουθεί στην περιοδεία του στη Γαλλία και μεταφέρει το πνεύμα της μουσικής του. Η ταινία της *Νενέτ και Μπονί* βραβεύτηκε με τη Χρυσή Λεοπάρδαλη στο Φεστιβάλ του Λοκάρνο το 1996. Το πιο πρόσφατο έργο της γαλλίδας δημιουργού, *οι Λεγεωνάριοι*, παρουσιάστηκε στο φεστιβάλ της Βενετίας, του Τορόντο και της Νέας Υόρκης, όπου δέχθηκε πολύ καλές κριτικές.

Claire Denis

ΔΙΑΛΟΓΟΣ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Πώς γεννήθηκε η ιδέα της ταινίας *Λεγεωνάριοι*;

Στην συνάντηση μιας επιθυμίας με μια παραγγελία. Η παραγγελία ήταν από το κανάλι Arte και τον υπεύθυνο προγραμματισμού μυθοπλασίας Pier Chevalier για μια σειρά ταινιών με τον τίτλο *Ξένες χώρες*. Η επιθυμία ήταν η μεταφορά στην οθόνη ενός ποιήματος του Herman Melville. Φαντάστηκα το σενάριο της ταινίας ξεκινώντας από την ιστορία του Billy Budd. Ήθελα να μεταφέρω την ιστορία από την οπτική γωνία του κακού Κλάγκαρτ ο οποίος στην ταινία μου γίνεται ο αξιωματικός Γκαλού. Έτσι γράψαμε με τον Jean-Paul Fargeau το σενάριο *Το ημερολόγιο του Γκαλού*. Ο Κλάγκαρτ έχει περισσότερο ενδιαφέρον επειδή είναι αυτός που νιώθει έντονη ζήλεια, αισθάνεται ότι δεν είναι τέλειος αλλά εκτελεί μια υπηρεσία και απαιτεί σεβασμό γι' αυτό. Ίσως η ελευθερία να ξεκινάει από την μεταμέλεια. Από πάντα με συγκλόνιζε η ιδέα της απολυταρχίας και οι ακραίες ανάγκες στις οποίες η Λεγεώνα μεταφέρει τους άνδρες της. Προσπάθησα να κάνω την μεταφορά του μυθιστορήματος του Herman Melville στο Τζιμπουτί.

Γιατί διαλέξατε το Τζιμπουτί για τα γυρίσματα;

Εκεί πέρασα ένα διάστημα της παιδικής μου ηλικίας και έχω μνήμες από ένα ξεχωριστό μέρος, διαφορετικό από την υπόλοιπη Αφρική. Η Λεγεώνα είναι στο Τζιμπουτί. Οι περισσότεροι με συμβούλευαν να μην πάω εκεί, λόγω του κλίματος, λόγω της έλλειψης μέσων μεταφοράς, λόγω του πληθυσμού, λόγω του γαλλικού στρατού και τελικά λόγω της σύγκρουσης μεταξύ Ερυθραίας και Αιθιοπίας. Η Λεγεώνα δεν μας βοήθησε καθόλου, αντιμετώπισα μάλιστα κι ένα είδος επιθετικότητας λόγω των φημών που κυκλοφορούσαν —φτάσαν μέχρι το σημείο να πουν πως γυρίζαμε μια ταινία πορνό— αλλά τελικά όλα πήγαν καλά.

Ποια βήματα ακολουθήσατε στη δουλειά σας;

Μου χρειάστηκαν περίπου τρία χρόνια για να μπορέσω να κάνω την ταινία. Περιμένοντας, δούλεψα με τον χορογράφο Bernardo Montet. Μαζί δημιουργήσαμε 15 διαφορετικά νούμερα και αρχίσαμε να κάνουμε πρόβες χωρίς να ξέρουμε πότε μπορούμε να ξεκινήσουμε τα γυρίσματα. Ενάμιση μήνας καθημερινής άσκησης ήταν αρκετός για να ενώσει με πολύ καλό τρόπο την ομάδα. Έτσι ώστε όταν φτάσαμε στον τόπο των γυρισμάτων, παρά τις ελλείψεις και το Ραμαντάν, που μόλις άρχιζε, τίποτε δεν μπορούσε να μας σταματήσει.

Γιατί επιλέξατε τις ασκήσεις των στρατιωτών στην ταινία *Λεγεωνάριοι* να τις δείξετε σαν να είναι ένας ομαδικός χορός;

Στην αφήγηση μ' ενδιέφερε περισσότερο να δημιουργηθεί η αίσθηση ενός ποιήματος. Ήξερα πως έπρεπε να κινηματογραφήσω τις ασκήσεις των φαντάρων με τον πιο πνευματικό τρόπο που θα ήταν δυνατό. Ήταν σαν ένας χορός για μένα. Έχω την εντύπωση πως σ' αυτά τα κείμενα του Melville, η κά-

Η ταινία είναι μια ελεύθερη μεταφορά του έργου του Herman Melville "Billy Budd, Sailor". Ποιητική γραφή σ' ένα θέμα καθαρά αντρικό: τον τρόπο ζωής ξεχασμένων Γάλλων στρατιωτών σε στρατόπεδο του Τζιμπουτί. Τα γυμνασμένα σώματα των λεγεωνάριων σαν γλυπτά διαδέχονται εικόνες από την εξωτική, ερημική και απειλητική φύση της παραθαλάσσιας Αφρικής. Συχνές και έντονες οι σκηνοθετικές εκπλήξεις - λόγω του πολύ καλού μοντάζ, της αφαιρετικής ματιάς της Denis και της φωτογράφου της Agnes Godard - συγκινούν, εντείνουν την προσοχή του θεατή και πλημμυρίζουν την ταινία με μια αισθησιακή αυστηρότητα. Η μεταφορά ενός κλασικού έργου από την Denis, γίνεται με τρόπο ασυνήθιστο. Ο συμβατικός τρόπος αφήγησης δίνει την θέση του σε μια περισσότερη αισθαντική και διαισθητική ματιά. Το αποτέλεσμα είναι ένα είδος ποιήματος για τον εσωτερικό κόσμο ανθρώπων ισχυρών αλλά μοναχικών. Ο θεατής ακολουθεί την καθημερινή ρουτίνα των λεγεωνάριων μέσα από στιγμές βαρετές, τις τελετουργίες και την διαμάχη του ισχυρότερου να επιβληθεί στον κατώτερο που έχει την ικανότητα να διακριθεί. Το αφρικάνικο τοπίο και η απεραντοσύνη της θάλασσας αποκτούν το δικό τους χαρακτήρα. Για την Denis ο κινηματογράφος είναι ανεξάρτητος από την ψυχολογία γιατί, παραδόξως, φτιάχνοντας μια πλασματική κατάσταση ζωής γίνεται κομμάτι της ίδιας της ζωής. Η ελευθερία της έκφρασης προέχει και πετυχαίνεται με την απελευθέρωση από υπαρξιακά διλήμματα, την ελευθερία από τα δεσμά του στρατού ή από τους εσωτερικούς περιορισμούς του καθενός.

“Το παράξενο με τον κινηματογράφο, όταν είμαστε ηθοποιοί ή σκηνοθέτες, είναι ότι πιστεύουμε πως μπορούμε με τις προσωπικές μας ιστορίες να θρέψουμε τις ταινίες μας”

θε κίνηση του ναυτικού θα έπρεπε να είναι αυστηρά αλυσοδεμένη με των υπολοίπων. Αν κάποιος κάνει ένα λάθος τότε έρχεται η καταστροφή. Ένωσα πως αυτοί οι άνδρες έπρεπε να καθοδηγηθούν όχι μονάχα από την εξωτερική τους κίνηση αλλά και από την εσωτερική.

Πώς μπορούμε να γνωρίσουμε τους εαυτούς μας μέσα από την ζωή των άλλων στον κινηματογράφο;

Ο κινηματογράφος δεν είναι μια θεραπεία αλλά, παραδόξως, δίνει μια εικόνα πολλές φορές βάνουση αναφορικά με την σχέση που έχουμε με τους άλλους. Για παράδειγμα, έχω δει κομμάτια του εαυτού μου εξαιρετικά αρνητικά και ηλίθια λόγω του κινηματογράφου, πράγματα που οι γονείς ή οι δάσκαλοί μου δεν κατάφεραν να μου δείξουν. Το παράξενο με τον κινηματογράφο, όταν είμαστε ηθοποιοί ή σκηνοθέτες, είναι ότι πιστεύουμε πως μπορούμε με τις προσωπικές μας ιστορίες να θρέψουμε τις ταινίες μας. Αλλά μερικές φορές οι χαρακτήρες έρχονται προς τα εμάς και στο τέλος της ταινίας ανακαλύπτουμε ένα άγνωστο κομμάτι του εαυτού μας.

Εννοείτε πως η εμπειρία του κινηματογράφου είναι καθαρτική; Όχι δεν θα έλεγα κάτι τέτοιο. Αναφέρομαι σε κάτι που έχει να κάνει με την ματαιοδοξία της ψυχολογίας. Σκεφτόμαστε πως η ψυχολογία επιτρέπει να καταλάβουμε ορισμένα πράγματα, αλλά τελικά είναι σχεδόν πάντα τα μη ψυχολογικά πράγματα του κινηματογράφου που μας μαθαίνουν τη ζωή. Επειδή η ζωή βρίσκεται πέρα από τα στενά όρια της ψυχολογίας. Βλέπω απέναντι τη θάλασσα. Η θάλασσα υπάρχει, μπορούμε να κάνουμε θαλάσσιο ποδήλατο, για παράδειγμα. Ε, λοιπόν η ψυχολογία είναι σαν το ποδήλατο, μας βοηθάει να πάμε πιο γρήγορα αλλά δεν μπορούμε να γνωρίσουμε την έκταση της θάλασσας μ' ένα θαλάσσιο ποδήλατο. Στον κινηματογράφο είναι σαν να κολυμπάμε, να βουτάμε στη θάλασσα και να νιώθουμε ανήκουστα πράγματα. Και να βγαίνουμε από την άλλη μεριά όχι καθαρισμένοι, επειδή δεν πρόκειται για μια κάθαρση, αλλά ακόμη πιο ερεθισμένοι για να γνωρίσουμε τη ζωή, έχοντας βιώσει την ευκαιρία του να έχουμε δει ένα κομμάτι ζωής για ένα χρονικό διάστημα. Μια ταινία είναι μια μίμηση της ζωής, είναι η δημιουργία μιας ψεύτικης ζωής. Αλλά παραδόξως αυτή η ψεύτικη ζωή δημιουργεί την πραγματική. Λέγεται πως ο κινηματογράφος είναι μια κάθαρση, ή το να κάνεις μια ταινία είναι σαν να κάνεις ένα παιδί. Κι όμως δεν έχει καμία σχέση με όλα αυτά. Είναι πολύ περισσότερο ένα ζήτημα ηθικής.

Δηλαδή ο κινηματογράφος ξεχωρίζει το καλό από το κακό; Κατά κάποιον τρόπο. Θέλω να πω πως ο κινηματογράφος δεν υπάρχει στην ψυχολογία αλλά πολύ περισσότερο στην μάχη ανάμεσα σ' αυτό που πιστεύουμε ως σωστό ή λάθος. Μια ταινία μπορεί να έχει ηθική δύναμη χωρίς να είναι διδακτική.

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτσης

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ 40ου ΦΕΣΤΙΒΑΛ

PEDRO
ALMODOVAR

40ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΑΤΑΒΟΛΗ

ΒΑΣΙΛΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΠΗΝΕΛΟΠΗ ΜΑΣΟΥΡΗ

σχεδόν ανεπισημάτως
τον βίον συμπληρώσα

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ

ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ

40ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΒΡΑΒΕΙΟ ΝΤΡΟΦΕΡΟΣ

ΠΟΡΤΟΓΑΛΙΚΗ ΑΝΟΙΞΗ

Oxalà

του Antonio-Pedro Vasconcelos (1980)

Διαδραματιζόμενη σε μία χρονική περίοδο, από την 25η Απριλίου του 1974 μέχρι τον Οκτώβριο του 1978, η ταινία περιγράφει ένα μακρύ ταξίδι επιστροφής στην γενέθλια γη. Αναποφάσιτος και αμήχανος επιστρέφοντας από την εξορία, είναι ο κεντρικός χαρακτήρας στην ταινία του Antonio-Pedro Vasconcelos. Οι αλλαγές στην πολιτική και κοινωνική κατάσταση, η μακρόχρονη απουσία του, οι αλλαγές στο οικογενειακό περιβάλλον και τέλος οι σχέσεις του με τα αγαπημένα πρόσωπα -την πρώην γυναίκα του και την μικρή του κόρη: όλα τα προηγούμενα τον θέτουν σε μια θέση δύσκολη. Στην περιγραφή της ψυχολογίας του ήρωα καθοριστικά είναι τα πρόσωπα, οι χώροι και οι στιγμές. Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο είναι οι μνήμες του παρελθόντος και η νοσταλγία, είναι η επιστροφή στην σκληρή πραγματικότητα, είναι οι ανικανοποίητες επιθυμίες και η μοναξιά που θα στοιχειώσουν το παρόν του ήρωα.

ΟΛΥΜΠΙΟΝ I, 11:00

Η κωμωδία του Θεού A comedia de Deus

του Joao Cesar Monteiro (1995, 140')

Μία παράξενη εμμονή έχει ο κεντρικός χαρακτήρας σ' αυτήν την ταινία του Joao Cesar Monteiro: συλλέγει τρίκες από το εφηβαίο νεαρών κοριτσιών. Ο τίτλος του άλμπουμ που τις τοποθετεί: "Το Βιβλίο των Στοχασμών". Παρασκευαστής παγωτών και διευθυντής του παγωταζίδικου "Ο Παράδεισος", ο ήρωας (στον ρόλο ο σκηνοθέτης αυτοπροσώπως) είναι η επιτομή της ευγένειας, καθώς εκφράζει το πάθος του για τις νεαρές γυναίκες με αναμφισβήτητη λεπτότητα και ανεξήγητη σαγήνη. Η δεύτερη της σειράς, ταινία με ήρωα τον Joao de Deus (Ιωάννης του Θεού), είναι μια μαύρη κωμωδία γεμάτη ειρωνεία, σαρκασμό, γοητευτικές οπτικές ιδέες, σχόλια για την γυναικεία φύση και γοητεία, και τέλος αιρετικούς θεολογικούς "στοχασμούς".

CINE ΠΡΟΒΑΝΤΑ 1, 18:00

Άλεξ / A idade maior

της Teresa Villaverde (1991)

Ο Alex είναι μόνος στο σπίτι. -Φωνή: "Θυμάσαι τον Πατέρα;" -Alex: "Όχι" -Φωνή: "Θυμάσαι την Μητέρα;" -Alex: "Όχι". Ο Alex λείπει. Θυμάται τα πάντα. Θυμάται όλα τα πρόσωπα. Υπήρχε μια εποχή όπου οι άνθρωποι έφευγαν για μέρη μακρινά, που ούτε οι χάρτες δεν τα είχαν. Έφευγαν και δεν γυρνούσαν. Τότε η Πορτογαλία ήταν πολύ διαφορετική, απ' ό,τι είναι σήμερα. Ο Alex τότε ήταν δέκα χρονών. Ο πατέρας έφυγε για την Αφρική, γύρισε και μετά χάθηκε. Τότε η Μητέρα έφυγε για να ψάξει να τον βρει. Ένα ταξίδι στην ξεχασμένη παιδική ηλικία, μια περιπέτεια για τις αναμνήσεις, από μια σκηνοθετίδα που ανήκει στην νέα γενιά του Πορτογαλικού Κινηματογράφου. Η ταινία *Tres Irmaos*, η δεύτερη της Teresa Villaverde, είχε παρουσιαστεί το 1994, στο πλαίσιο των Νέων Οριζόντων.

CINE ΠΡΟΒΑΝΤΑ 1, 23:00

ΜΑΤΙΕΣ ΣΤΑ ΒΑΛΚΑΝΙΑ

Ήρωες / Heroji

του Francois Lunel (Βοσνία-Γαλλία, 1999)

Διαδραματιζόμενη στο Σαράγιεβο το 1994, η ταινία δεν ασχολείται τόσο με τον τραγικό εμφύλιο που ταλάνισε την πόλη. Κύριο μέλημα του σκηνοθέτη είναι να εξετάσει το πώς η καλλιτεχνική δραστηριότητα αλλά και οι ανθρωπινες σχέσεις λειτουργούν μέσα στο περιβάλλον του πολέμου και των εθνικιστικών συγκρούσεων.

Κεντρικά πρόσωπα της αφήγησης η Senka και ο Zap, δύο ηθοποιοί, προσπαθούν να επιβιώσουν στο πολιορκημένο Σαράγιεβο. Το ζήτημα που απασχολεί την αφήγηση είναι η διατήρηση μιας ουσιαστικής σχέσης είτε με τα αγαπημένα πρόσωπα, είτε με το θέατρο. Ο πόλεμος αποτελεί το φόντο για την δραματική πλοκή -ένας παράγων όμως εξαιρετικά καθοριστικός για την ψυχολογία των προσώπων: επιβάλλει ένα καθεστώς αβεβαιότητας, τρόμου και φόβου που υπονομεύει την πνευματική κατάσταση, αλλά και τα συναισθήματα των χαρακτήρων. Μέσα σ' αυτό το περιβάλλον η δραστηριότητα, η σχετική με το θέατρο, μοιάζει ασύμβατη: η ισορροπία ανάμεσα στις απαιτήσεις που η καλλιτεχνική δραστηριότητα επιβάλλει και στην καθημερινότητα των σχέσεων που ο πόλεμος καθορίζει, δείχνει εύθραυστη και συχνά αδύνατη. Προϊόν της τετράχρονης παραμονής του Γάλλου σκηνοθέτη στο Σαράγιεβο, η ταινία γυρίστηκε την περίοδο που μαινόταν οι μάχες, με ηθοποιούς κατοίκους του Σαράγιεβο. Είναι η δεύτερη ταινία που ο σκηνοθέτης γύρισε σε παρόμοιες συνθήκες: προηγήθηκε η ταινία *Απροσδόκητη περιπλάνηση* που ο Francois Lunel γύρισε το 1993 (προβλήθηκε στο προηγούμενο Φεστιβάλ).

CINE ΠΡΟΒΑΝΤΑ 1, 20:30

Οι ρόδες / Tockovi

του Djordje Milosavljevic (Γιουγκοσλαβία, 1992)

Με μια προϋπηρεσία στα κόμικς (το 1994 κέρδισε το βραβείο του Καλύτερου Γιουγκοσλαβικού Κόμικ), στην κινηματογραφική κριτική αλλά και στην συγγραφή θεατρικών έργων, ο Djordje Milosavljevic σ' αυτήν την πρώτη του ταινία επιχειρεί μια κατάδυση στην σκοτεινή πλευρά της ανθρωπίνης φύσης. Μια καταιγίδα είναι η αφορμή για να ξεκινήσει η περιπέτεια του κεντρικού χαρακτήρα. Γυρνώντας στο πατρικό του σπίτι του, ο νεαρός ήρωας, ο Nemanja, αναγκάζεται λόγω καιρού να βρει καταφύγιο στο μοτέλ "Οι ρόδες": έναν τόπο όπου κυριαρχεί ένας εκκεντρικός μπάρμαν. Ο κεντρικός χαρακτήρας είναι ένας μάλλον συνηθισμένος τύπος, έτοιμος να παντρευτεί και η επίσκεψη στο πατρικό του έχει μια απλή σκοπιμότητα: θέλει να ζητήσει από τον πατέρα του χρήματα. Όμως η είσοδος στο μοτέλ και πολύ περισσότερο η διαμονή του σ' αυτό, θα αλλάξει δραματικά την πορεία της ζωής του. Κατηγορούμενος για μία σειρά εγκλημάτων αλλά και για την τρομοκρατία αθώων, ο Nemanja δεν θα αποφύγει να υπερσπιστεί τον εαυτό του: ωστόσο η άμυνα του γίνεται μ' ένα τρόπο ασυνήθιστο και ίσως παράδοξο για τις περιστάσεις. Μαύρο χιούμορ, σαρκασμός, στοιχεία gore, συνοδεύουν τον θεατή καθώς παρακολουθεί τον ήρωα αυτού του ψυχολογικού θρίλερ, να αποχωρεί από τις επικράτειες της κανονικότητας και να εισέρχεται στο βασίλειο του κακού. Το κέντρο της προσοχής του σκηνοθέτη δεν βρίσκεται τόσο στην θεαματική απεικόνιση του εγκλήματος -αντίθετα η οπτική του παραμένει σταθερά προσανατολισμένη στην ψυχολογία του εγκλήματος και στα πάθη του κεντρικού χαρακτήρα.

CINE ΠΡΟΒΑΝΤΑ 1, 20:30

Maria Ioannou Organisation–Coordination–Exhibitions Curator

Ioanna Panaretou Public Relations

Maria Naltsatziadou General Coordinator, Press Office

Maria Golfinopoulou New Horizons Programme Coordinator

Athina Ioannou Coordinator, Guest Service

Maria Georgou Greek Guests Service

3^η ΕΣΤΕΤ 1999 5- 21 Νοεμβρίου Λιμάνι Θεσσαλονίκης

Πρόκειται για μια έκθεση βιντεογλυπτικής, στην οποία συμμετέχουν 15 καλλιτέχνες, σε μια σειρά από δωμάτια, η αλληλοδιαδοχή των οποίων συνιστά μια διαδρομή με ξεχωριστές εισόδους και εξόδους. Κάθε δωμάτιο θα φιλοξενεί το έργο ενός διαφορετικού καλλιτέχνη. Οι καλλιτέχνες που συμμετέχουν ανήκουν σε διαφορετικές γενιές (καλύπτουν 3 γενιές). Αυτό σημαίνει μια μεγάλη γκάμα, αρκετά διαφορετικών μεταξύ τους έργων, (βίντεο- εγκαταστάσεις, interactive και μη περιβάλλοντα, προβολές και κατασκευές), όπου ο κοινός παρονομαστής είναι η χρήση του βίντεο ως εικαστικό μέσο.

Οι αναζητήσεις πάνω στη χρήση της ηλεκτρονικής εικόνας σαν μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης και δημιουργίας ακολούθησαν την ιστορική εξέλιξη των δυο τεχνολογιών, της ηλεκτρονικής και της πληροφορικής. Οι αναζητήσεις από την πλευρά της ηλεκτρονικής εντάσσονται σ' αυτό που ονομάζουμε "Video art", και από την πλευρά της πληροφορικής σ' αυτό που ονομάζουμε "Computer art".

Η "Video art" και η "Computer art" είχαν μια παράλληλη αλλά ανεξάρτητη πορεία, με πολλές όμως αναλογίες στις αναζητήσεις τους καθώς και στις αντιδράσεις που αντιμετώπισαν. Η χρήση της ηλεκτρονικής εικόνας και των "νέων τεχνολογιών" σαν μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης, έχει προκαλέσει έντονες συζητήσεις και αμφισβητήσεις και τα βασικά ερωτήματα που διατυπώνονται είναι:

Πόσο νέες είναι οι ηλεκτρονικές εικόνες και σε τι συνίσταται ο νεωτερισμός τους;

Μπορούμε να μιλάμε για μια νέα αισθητική;

Ποιες αλλαγές επιφέρει η χρήση της πληροφορικής στη διαδικασία σύλληψης και παραγωγής της ηλεκτρονικής εικόνας σαν μέσο καλλιτεχνικής έκφρασης.

Σήμερα οι τεχνολογίες αυτές συνδυάζονται όχι μόνο μεταξύ τους αλλά και με άλλες τεχνολογίες, (όπως τα λέιζερ, τα ολογράμματα, τα δίκτυα κλπ.), και ο πιο δόκιμος πλέον όρος είναι "Νέα Μέσα" (New Media").

Η πρώτη επαφή του Ελληνικού κοινού με τις διεθνείς αναζητήσεις στο χώρο αυτό των "νέων τεχνολογιών στην τέχνη" γίνεται, τον Φεβρουάριο του 1980, με την λειτουργία ενός εργαστηρίου Βίντεο-Τέχνης, στην αίθουσα τέχνης "Πολυπλανο". (Αθήνα)

Η παραγωγή αναπτύσσεται μετά το 1983 με τον πολλαπλασιασμό των εκδηλώσεων, (ατομικών και συλλογικών παρουσιάσεων,) τόσο στην Ελλάδα όσο και στο εξωτερικό. (Γκαλερί, Πολιτιστικά κέντρα, Φεστιβάλ, Μουσεία Σύγχρονης τέχνης, Τηλεοράσεις.)

Βασικός στόχος της ΕΣΤΕΤ είναι η ευαισθητοποίηση του κοινού και των δημόσιων και ιδιωτικών φορέων γύρω από τα θέματα των ηλεκτρονικών τεχνών, ο συντονισμός των προσπαθειών των ελλήνων καλλιτεχνών και η συμβολή στην δημιουργία και ανάπτυξη της εκπαίδευσης καθώς και κέντρων παραγωγής των ηλεκτρονικών έργων.

Η ΕΣΤΕΤ θα μείνει ανοιχτή και σ' όλη την περίοδο του Φεστιβάλ Κιν/φου Θεσ/νίκης, ως μια από τις παραληπτικές εκδηλώσεις του Φεστιβάλ. Για περισσότερες πληροφορίες μπορείτε να επικοινωνήσετε με τον Νίκο Γιαννόπουλο στα τηλ. 031- 474166 και 0945- 396478. Επίσης μπορείτε να ζητήσετε, από τη γραμματεία, τα τηλ. των συμμετεχόντων καλλιτεχνών αν επιθυμείτε να έλθετε σε επαφή με κάποιον.

• Ελλη Χρυσίδου

"...εκείνο είναι ομορφότερο, ότι ποθεί ο καθένας."

• Τετα Μακρη

"Η Οφελία μου"

• Λήδα Παπακων/νου

"Η τοστιέρα του Genet"

• Χρυσή Τσιωτά

"Cinephile"

• Ελενη Θεοφυλακτου & Βασίλης Μπουτος

"Γύρνα το άλλο μάγουλο"

• Μαριαννα Στραπατσουκη

"Secrets Passages- Lavrion"

• Γιώργος Παπακων/νου

• Παπαλεξοπουλος Δημήτρης

• Κυριακουλακος Παναγιώτης

"Μέσα από τη Συλλογή Κωστάκη,

αμφίδρομες ψηφιακές κατασκευές."

Σύμβουλος πληροφορικής: Απόστολος Χατζημανιάτης.

Συνεργάζονται: οι Θέμης Χαλαμπιδης,

Παναγιώτης Μηχαλατος, Άγγελος Πετρακοπουλος.

• Θωμάς Λινναρς & Νίκος Λεγάκης

"Όνειρα και εφιάλτες"

• Νίκος Λεγάκης

"Μυστικός κήπος"

• Λικπερινη Καρουσου

"Η εκδίκηση του Μαρά"

• Νίκος Γιαννόπουλος

"Κλειψύδρα"

• Μάριος Ελευθεριάδης

"Gestaltung"

Internet café στο Δωμάτιο με θέα

SIGMANET infostation

Το καινούργιο internet café, στους χώρους του Φ.Κ.Θ. ξεκίνησε πειραματικά τη λειτουργία του αυτήν την εβδομάδα. Οι πρώτοι ανυπόμονοι φίλοι επισκέφθηκαν ήδη το χώρο και τα σχόλια τους είναι ιδιαίτερα ενθαρρυντικά για τη συνέχεια της προσπάθειας.

Ένα από τα πιο σημαντικά προγράμματα το οποίο είναι στη διάθεση του κοινού είναι μια πανίσχυρη μηχανή αναζήτησης που ψάχνει ταυτόχρονα σε όλες τις βάσεις δεδομένων και τους καταλόγους του internet.

Χρησιμοποιώντας αυτό το πρόγραμμα μπορείτε να ψάξετε δίνοντας λέξεις κλειδιά για οποιοδήποτε θέμα σας ενδιαφέρει και να βρείτε πραγματικά χρήσιμες διευθύνσεις γλυτώνοντας χρόνο και αποφεύγοντας την ταλαιπωρία των διαρκών άσκοπων αναζητήσεων.

Για παράδειγμα, με μια μόνο αναζήτηση σχετικά με τα φεστιβάλ κινηματογράφου σε όλο τον κόσμο, βρήκαμε περίπου 90 τοποθεσίες στο internet που αφορούν φεστιβάλ από το Σικάγο και τις Κάννες έως το Μονακό και την Αυστραλία.

Όμως το πρόγραμμα αυτό δεν περιορίζεται στα sites του internet. Δίνει τη δυνατότητα στον χρήστη να ψάξει και να αγοράσει οποιοδήποτε βιβλίο ή CD από όλα τα ηλεκτρονικά βιβλιοπωλεία που δραστηριοποιούνται στο internet.

Αν αυτά και άλλα τόσα, όπως η δημιουργία δικού σας e-mail, το chatting με τους γνωστούς σας από όλον τον κόσμο, η έρευνα πάνω σε οποιοδήποτε θέμα σας ενδιαφέρει αλλά και ένας ζεστός, αρωματικός καφές με θέα τον Θερμαϊκό σας ακούγονται ενδιαφέροντα σας περιμένουμε από τις 11 το πρωί έως τις 2 το βράδυ.

Woman of the hour. Spanish phenomenon Marisa Paredes arrives in Thessaloniki today to present Arturo Ripstein's "No One Writes to the Colonel". The actress plays in the film (based on a Gabriel Garcia Marquez story) alongside another Spanish-speaking muse of world cinema, Salma Hayek. In the year of Almodovar at the festival, Paredes' presence is especially appreciated, as she has brought her strong screen presence to four of the director's films since 1983: "Dark Habits," "High Heels," "The Flower of My Secret," and this year's "All About My Mother."

Millennial fears and hopes. How one feels about the future of cinema depends on where one is coming from, as the festival's six-member international jury revealed. "We are close to a catastrophe" warned jury president Tonino Guerra yesterday, although he identified hope in films from China and Iran, as well as "removed, far away places" everywhere. Danish producer Vibeke Windelov, who has produced the films of some of her country's most successful directors, is riding high on the energy in the local film industry. Education is the only thing that can save European film, according to film critic Michel Ciment. Optimism doesn't come naturally if you are from Belgrade, director Srdjan Karanovic observed, but, while at the festival, even he has identified some possibilities for cultural survival. Irish actress Elaine Cassidy felt there was hope as long as "people are looking for deeper things in films, not just to be entertained on the surface."

Sign of the times. Bill Forsyth, who brings his infectious comedy "Gregory's Two Girls" to this year's festival, urged young directors to forget about spending so much time developing scripts (as he did) and instead to concentrate in their first works on speaking in a visual language. Unlike in the past, when scripts had to be worked on for long periods of time (in order to get funding), and film shoots demanded buckets of money, these days it's much "easier" to make films, the director noted, pointing to the advances in video technology.

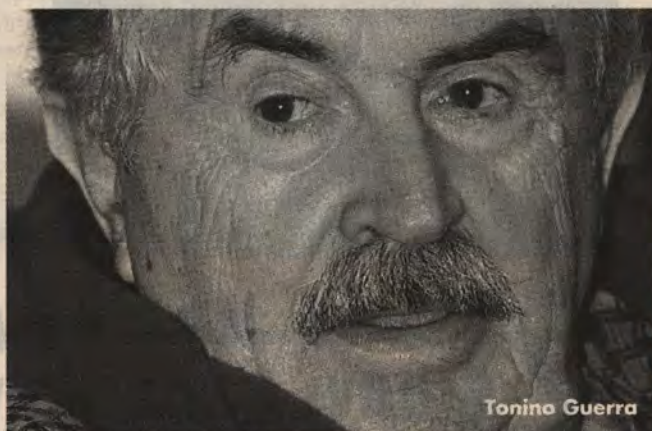
In synch. Director Nikos Triandafillides' "Black Milk" is the only Greek film with Greek subtitles in the competition. The crazily-organised, fast-talking, butt-pinching, over-the-top film is about a man obsessed with his previous lover, who "beams" himself all over Athens. (The question is what film actress Myrto Alikaki will appear in at next year's Thessaloniki festival, after starring in last year's "Black Out" and this year's "Black Milk").

It's your turn now. The people behind "The Hunt of the Rabbit" are all from Thessaloniki, and bared some honest feelings yesterday about having their work subjected to the festival's quite critical audience. Regardless of what happens with director Nikolaos Vezirgiannis' film (it's waiting for a distributor and critiques), he will be back with another one, because, as one of his actors put it: "He doesn't have a choice. He couldn't live without expressing himself in films."

No patronising allowed. Director Carl Bessai, who brings his feature "Johnny" to the festival, wasn't able to spot the kind of "middle-class urban punks" on the streets of Thessaloniki that are featured in his international competition film. "Maybe they are hiding", he speculated yesterday, before sharing his concerns about the limited distribution of

FIRST Π Ρ Ω Τ Ο Π Λ Α Ν Ο SHOT 40th THESSALONIKI FILM FESTIVAL WEDNESDAY 17 NOVEMBER 1999 • N. 60

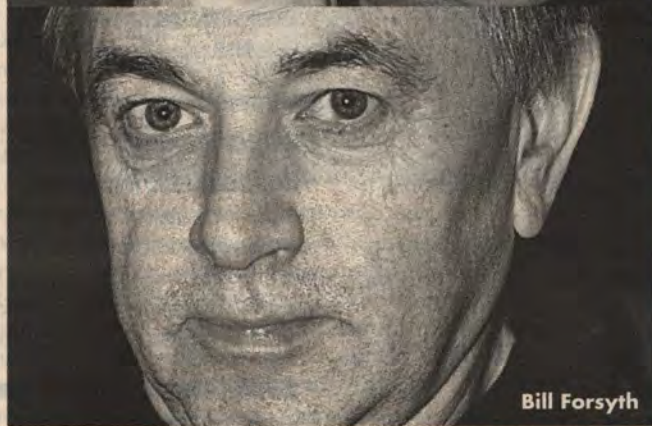
Right on time at the Thessaloniki Film Festival

Tonino Guerra

Vibeke Windelov

Bill Forsyth

Canadian films within his country, and the pressures on films about young people to "teach a lesson". He rejects the idea in his work that films about young people must land the rebellious characters in jail and the heroic ones in happily-ever-after land.

Before it's too late. The spotlight on Portuguese film continues today with a look at "Oxala" by Antonio-Pedro Vasconcelos, "A Comedia De Deus" by Joao Cesar Monteiro, and "Alex" by Teresa Villaverde. 1980's "Oxala" shows a Portuguese man who cannot return to his country after living in Paris in an era when his life has gone through political and social turmoil. "God's Comedy" is a recent film about seductions and revenge. "Alex" is a slow-paced film about a boy who is orphaned in the 1970s.

A golden decade. The 1990s have been a good era for Turkish cinema, reports Atilla Dorsay. It's during this period that hundreds of thousands of audience members decided to try out their national cinema again. One commercial milestone was the film "Eskiya," which sold 2.5 million tickets—a thirty-year record. While some film critics are a little snooty about the success of popular local films borrowing from television culture and broad history, there is a definite artistic ferment taking place in the country, whether one considers the work of veteran filmmakers like Atif Gilmaç (who is finishing his latest film) and new artists such as Mustafa Altıoklu. About ten films a year are made now in Turkey. Zeki Demirkubuz, whose film "The Third Page" is a part of this year's Thessaloniki Festival is a part of the strong, more subversive cinematic undercurrents in the country, along with the director of "Journey to the Sun," Yesim Ustaoglu. Ustaoglu's film, also at the Festival, touches on the timely issues of the politics of Kurds in Turkey.

Time out. No festival is complete without some wine and dancing. The new Provlita building complex is a perfect spot for both. If people seem a little sleepy today, it might just be that they were at last night's Warehouse C party again.

A painful past: It wasn't easy to shoot "Olimpo Garage," according to actress Antonella Costa. Recreating the most painful moments of the film (which has to do with imprisonment and torture during Argentina's military dictatorship) was extremely draining on her physical and emotional resources. The actress noted that what makes the international competition film in which she appears different from other films on the same subject, is that her character is completely innocent, and suffers without being guilty of anything.

Time stood still. While "November 17th" may look like just another day to catch another film... in Greece it is one of the most politically-loaded days on the national calendar. Today, the Festival will hold a special screening of the documentary "Witnesses", by Nikos Kavoukidis, which examines the history of Greece's dictatorship from 1967 until 1975.

Quote/unquote: "When you are running after the public, all you will see is its behind." —One of film critic/jury member Michel Ciment's favorite sayings.

Angelike Contis

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 60 ΤΕΤΑΡΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1999

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

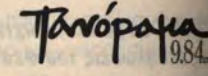
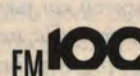
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ

ΣΥΝΤΑΞΗ: ΣΤΕΡΓΙΟΣ ΖΩΡΜΠΑΣ, ΜΑΡΙΑ ΙΩΑΝΝΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΙΤΣΗΣ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΠΑΜΠΑΣ,
ΒΟΥΛΑ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΥ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΒΑΚΙΑ • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

Μ Ε Τ Η Ν Υ Π Ο Σ Τ Η Ρ Ι Ε Η Τ Ω Ν

MERLOT
 Τοπικός Οίνος Χαλκιδικής

Οίνος παλαιωμένος
 από την ποικιλία merlot.
 Με βαθύ πορφύρο χρώμα,
 μπουνκέτο που θυμίζει
 μπαχαρικά και μαρασκίνο
 γεύση ελαφρά και απαλή.

Αθήρι
 Μακεδονικός Τοπικός Οίνος

Οίνος από
 την ποικιλία Αθήρι.
 Λευκοκίτρινος,
 με ευχάριστο
 φρονιτώδες άρωμα,
 λεπτή και δροσερή γεύση.

Ενάργετος Τσάνταλης αε

ΑΜΠΕΛΟΥΡΓΙΑ - ΟΙΝΟΠΟΙΙΑ - ΑΠΟΣΤΑΓΜΑΤΟΠΟΙΙΑ

Με το
ΔΗΜΗΤΡΗ
ΧΑΤΖΗΠΑΡΑΣΚΕΥΑ
Παραγωγό - Παρουσιαστή
του 3ωρου Πρωινού MAGAZINO
"Η ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΤΕ ΔΕΝ ΠΕΘΑΙΝΕΙ"
Από Δευτέρα έως Παρασκευή
08:00 μέχρι 11:00 π.μ.
με όλο
το επιτελείο του.

ΕΙΝΑΙ
103
Fm

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΟΥ 85, ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ. ΚΕΝΤΡΟ: 031 / 539103, FAX: 031 / 534820
ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΤΗΛ./FAX: 031 / 534815
E-MAIL: mackhes@otenet.gr

Το Ραδιόφωνο της Θεσσαλονίκης, της Μακεδονίας, της Β. Ελλάδας

ΓΙΝΕΚΙ ΕΣΥ μέλος του Φεστιβάλ

1999-2000
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

με **20.000 δρχ.**
(15.000 για φοιτητές-μαθητές)
εξασφαλίζετε:

- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του 40ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης εκτός των προβολών 21.00 και 23.00 στο ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι.
- Ελεύθερη είσοδο σε όλες τις προβολές του 2ου Διεθνούς Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης (Μάρτιος 2000)
- 25% έκπτωση στην πρόσβαση στο Internet στο Info Café του Ολύμπιον
- 25% έκπτωση στα εισιτήρια του ΟΛΥΜΠΙΟΝ Ι και ΟΛΥΜΠΙΟΝ ΙΙ
- 25% έκπτωση στα βιβλία και τα CD του βιβλιοπωλείου

Μπορείτε να προμηθευτείτε την Κάρτα Μέλους από το Information Desk στην Αποθήκη Γ' (Λιμάνι Θεσσαλονίκης) και από την τέντα στην Πλατεία Αριστοτέλους, καθημερινά, από τις 10:00 έως τις 20:00

Πώς γίνεται το μικρό
να χωρά τόση ελευθερία;

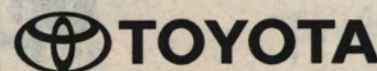
BATES (ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΗ)

Toyota Yaris Το χωρά ο νους σας!

Αν μέχρι σήμερα η ευελιξία ήταν ζητούμενο, από τώρα γίνεται τρόπος ζωής! Το Toyota Yaris σχεδιάστηκε από μέσα προς τα έξω, όπως ακριβώς το θέλετε: Μικρό απ' έξω για να κινείστε με ευελιξία και άνεση, αλλά απρόσμενα μεγάλο μέσα για να χωρά όλες τις επιθυμίες σας. Άπλετος εσωτερικός χώρος που προκαλεί θαυμασμό, αλλά και ευρηματικότητα που καταπλήσσει. Σκεφτείτε: Τα πίσω καθίσματα μετακινούνται εμπρός - πίσω κατά 15 εκατοστά, δημιουργώντας έτσι 950 λίτρα μεγαλειώδους χώρου, όλου δικού σας! Και χάρη στην ανώτερη τεχνολογία VVT-i, που αποδίδει 68 πανίσχυρα άλογα στα 1000 κ.ε. και 86 άλογα στα 1300, το Yaris σας χαρίζει μια ασυναγώνιστη αίσθηση ελευθερίας... μέσα - έξω! Toyota Yaris. Ποτέ πριν ένα μικρό αυτοκίνητο δεν έδωσε τόσο χώρο στην ελευθερία σας!

Νέο TOYOTA Yaris
Τώρα και στα 1300κ.ε. με 86Hp

"Όπως σε θέλω. Πάντα κοντά μου."

Εκπομπές ρύπων: CO: 0.91 gr/Km, HC+NOx: 0.17 gr/Km